

Sreda, 11. oktobar 2006.

Svedok Miroslav Radić

Svedok Slavko Stijaković

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.32 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER: Dobro jutro.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC WEINER – NASTAVAK

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro jutro, gospodine.

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Dobro jutro.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Juče na stranicama od 96 do 101 razgovarali smo o jednom dokumentu o vašoj prethodnoj izjavi. I vi ste rekli kako ste u tom dokumentu koristili reč "jedinica" kako biste govorili o bataljonu a ne o vašoj četi. Da li se sećate tog vašeg svedočenja?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li bi vas iznenadilo kada bih vam rekao da ste celo vreme dok ste juče svedočili koristili reč "jedinica", misleći pri tome na vašu četu? Da li bi vas to iznenadilo?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne razumem šta želite kažete time?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Želim da kažem da ste tokom vašeg jučerašnjeg svedočenja gospodine koristili reč "jedinice" ili frazu "moja jedinica", a govorili ste o svojoj četi. Da li se sećate toga? Vi ste to uradili juče više od desetak puta i to od početka vašeg svedočenja, pa sve do kraja. Da li se sećate toga?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Sećam se razgovora.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Tako na primer na stranici 11, govorite: "Vojnici na tom pravcu delovanja pripadali su mojoj jedinici, mojoj četi, i bili su тамо raspoređeni". Vi očigledno i ovde kada kažete "jedinica" mislite na svoju četu. Da li je to tačno, gospodine?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ako mogu dobro da vas razumem, vi tvrdite da sam ja sa mojom četom bio angažovan do... u toku borbenih dejstava do reke Dunav, odnosno do hotela "Dunav"? Da li je to... da li sam ja to dobro razumeo?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ne gospodine. Juče kada ste rekli sledeće: "Vojnici na tom pravcu delovanja pripadali su mojoj jedinici, mojoj četi i bili su тамо

raspoređeni". Dakle, iz toga jasno proizilazi da vi kada upotrebljavate reč "jedinica" i reč "četa" vi mislite na jedno te isto. To je na strani 4... izvinite, na stranici 11 transkripta. Da li sam u pravu?

TUŽILAC WEINER: Izvinite časni Sude, da li mogu da zamolim advokata da govori nešto tiše, jer advokat stalno nešto govori, a on je dva do tri metra udaljen od svedoka?

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, to može da smeta. Molim vas imajte to na umu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi te dve reči koristite istovremeno i to se vidi na stranici broj 11. Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja sam mislio da sam juče bio jasan, ovaj, i ja ostajem kod svog jučerašnjeg stava. Sad ne mogu da budem siguran to što mi predočavate da li je... to suština onoga što, što sam ja rekao ili ne. Stvarno ne mogu da, da... Predočavate mi da sam nešto rekao a... moram da se setim u kom momentu šta sam rekao, ali mislim da sam bio jasan. To što sam juče rekao, i dalje stojim kod svog stava.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, pređimo dalje na stranicu 19. Vi kažete: "U jednom trenutku, ja sam komandovao jedinicom koja se sastojala od profesionalnih vojnika koji su imali ugovore sa Vojском Jugoslavije, profesionalne službene ugovore". Gospodine, vi ovde ponovo gorovite o svojoj četi, zar nije tako?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Radilo se o vojnicima koji su 1992.godine prvi put, a da to ja znam, potpisali profesionalni ugovor kao vojnici po ugovoru. I tada, u toj mojoj četi je bilo oko 60 vojnika...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ponavljam, reč je o sledećem pitanju: Vi kada ste upotrebili u tom kontekstu reč "jedinica", vi ste mislili na svoju četu. Je li tako?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Stranica 39; postavljeno vam je pitanje: "Da li ste u bilo kom trenutku za vreme borbenih dejstava poslali izveštaj Šljivančaninu o tim borbenim dejstvima?" Vi ste odgovorili na stranici 39: "Kada sam ja obilazio svoju jedinicu, ja sam imao obavezu da gospodina Šljivančanina informišem o trenutnoj situaciji, da ga informišem o onome što sam znao u vezi s informacijama koje je tražio". Vi ste opet u tom slučaju govorili o svojoj četi kao o jedinici, kada je bio u poseti svojoj četi. Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Nije mi jasno: hoćete da kažete da sam pogrešio ili da za svoju četu koristim termin "jedinica"? Da, ja koristim i za svoju četu da je to moja jedinica, i za svoj bataljon da je to moja jedinica i da... i za svoju brigadu da je to moja... i ne vidim u čemu je greška?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi ste u više navrata koristili reč "jedinica", misleći pri tome na svoju četu. Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Misleći i na četu i na bataljon i na brigadu. Samo zavisi o kome sam pričao u tom trenutku.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi ste u više navrata mislili na svoju četu kada ste koristili reč "jedinica". Idemo dalje. Na stranici broj 57, vi govorite o obezbeđenju bolnice. Vi kažete: "Moja jedinica povučena je sa tog zadatka i mi više u bolničkom krugu i u zgradi bolnice nismo preduzimali nikakve korake, ni ja lično, ni moja jedinica". I ponovo, koristeći reč "jedinica" mislite na pripadnike svoje čete?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: U tom trenutku da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Stranica 72: "Tada, sada i uvek ja bih rkao u vezi sa zadacima koje je izvršavala moja jedinica, da su to bili moji lični zadaci". Vi ponovo kada govorite o ličnim zadacima i zadacima jedinice, pri tome mislite na četu?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Verovatno ste i... i u ovome momentu u pravu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I kasnije na toj istoj stranici vi kažete: "Kada ovde u tekstu stoji da posle predavanja zadatka obezbeđenja bolnice "ja sam povukao svoju jedinicu s njene prethodne lokacije", jer je to bio moj zadatak koji sam morao da izvršim. Ponovo mislite, kada kažete "jedinica", na svoju četu?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Tako je. Na deo čete.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I predimo sada na stranicu broj 94: "Četa dobija svoj pravac delovanja i to je najniža jedinica u stalnom sastavu". Vi opet govorite i o četi i o jedinici i pri tome koristeći oba termina, mislite na jednu te istu stvar. Zar nije tako, gospodine?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, jedina stvar gde ste vi, govoreći o jedinici mislili da govorite o bataljonu, bio je vaš pokušaj juče da promenite svoje svedočenje, tvrdeći da ste, govoreći o jedinici u borbenom kontekstu 17. novembra, vi zapravo mislili na bataljon. Da li je to tačno, gospodine?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Nije. Dozvoljavate li da objasnim?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, zapisnik govorim sam za sebe. Sasvim je očigledno da ste te reči upotrebili kako biste izmenili svoju prethodnu izjavu. To je potpuno jasno.

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja ne mislim tako.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vratićemo se na to pre kraja ispitivanja. Ali, da pokušamo prvo da govorimo o nekim drugim temama. Juče ste u svom svedočenju rekli da niste bili na mestu na kom ste spavalii, u vašoj kući- osmatračnici 20. novembra u popodnevnim, odnosno večernjim satima. O tome ste govorili na stranicama od 2 do 5 i rekli ste da ste otišli na jednu večeru gde je bila servirana prasetina. Da li se sećate toga, gospodine?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu...

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Bilo je meso. Ja... bilo je verovatno i nekog drugog mesa ali, čini mi se da je bila prasetina.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Vi nemate nikakve beleške ili kalendar, čime biste mogli da potkrepite tu svoju tvrdnju?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne, takve stvari nisam zapisivao u beleške.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A ta večera bila je na Petrovoj gori, u onom istom delu grada gde se nalazila vaša osmatračnica, odnosno mesto na kom ste spavali. Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Pa mogu da kažem slobodno da je bila udaljena možda jedan kilometar i po od mesta gde sam ja spavao. Možda i dva kilometra. Ja sam spavao u Novoj ulici, a osmatračnica poručnika Vučkovića je bila u ulici Oslobođenja, koja se nalazila prema izlazu iz Vukovara. Sve... sve spada pod Petrovu goru. Tako smo mi to tada tumačili.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A autom, koliko je to dugačka vožnja: pet minuta, deset minuta?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Vrlo kratko. Par minuta.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Iako svedoci P-022 i P-018 tvrde da su vas videli na vašoj osmatračnici, odnosno na mestu gde ste spavali, vi negirate tu njihovu tvrdnju. Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja tvrdim da oni nisu bili, ni jedan od njih dvojice to veče na... na osmatračnici, nego da su spavali sa svim vojnicima, gde su svi vojnici zajedno bili smešteni. Ja to tvrdim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi u osnovi tvrdite da niste sa njima mogli te večeri da razgovarate i da čujete za ubistva, zbog toga što niste bili тамо. Zar nije у suštini to vaša tvrdnja?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja tvrdim da način kako su pojedinačno i jedan i drugi opisali te događaje - nije se ni desio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, pitanje je sledeće: Da li vi u suštini tvrdite da, s obzirom da vi niste bili na toj osmatračnici, vi niste mogli te večeri с njima da razgovarate i da čujete за ubistva? Dakle, zar nije то suština vaše tvrdnje?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li ste svesni toga da su neki koji su optuženi u Beogradu zbog počinjenja ovih ubistava na "Ovčari", takođe tvrdili da nisu mogli da budu počinioци, zato što su te večeri bili na jednoj večeri 20. novembra 1991. godine? Da li znate za to?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Da, čuo sam za tu priču ali smo, čini mi se, i na ovom Sudu čuli od svedoka P-022 ko je izmislio tu priču i zbog čega.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I ti ljudi su tvrdili da su upravo sa vama večerali te večeri. Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne prihvatom tu činjenicu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A vi znate, kao što ste upravo rekli, da je svedok P-022 tvrdio kako je taj alibi sa večerom zapravo izmišljotina, kako bi se izbegla odgovornost za ubistva na "Ovčari"?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Oni su govorili о jedno... о jednoj sasvim, sasvim... sasvim drugoj večeri kod navodno neke žene, koliko se ja sećam, u Novoj ulici. Apsolutno to nema nikakve veze sa... sa mestom na kome sam ja bio. Znači,

rekao sam da je distanca skoro oko dva kilometra. A sam svedok P-022 je izjavio ovde da je ta priča izmišljena u krugu ljudi sa kojima je on komunicirao. Koliko se ja sećam, gospodin Borović ga je i pitao vezano za tu večeru, i on je dao svoje odgovore.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi takođe znate gospodine, da je Sud u Beogradu odbacio takozvani alibi večere i osudio optužene? Vi to znate, je li tako?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I ja vam tvrdim gospodine da, kao što su oni izmislili taj svoj alibi, da ste i vi izmislili taj svoj alibi sa večerom da biste izbegli odgovornost?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: To apsolutno nije tačno i ja vas pozivam da mi predočite bilo koji dokaz koji potvrđuje vašu tvrdnju.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi nemate nikakvih dokumentovanih dokaza kako biste potkrepili svoju tvrdnju. Da li imate nešto slično, gospodine?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da nećete naći nijednog starešinu koji u svojoj radnoj beležnici piše "Idem na večeru". Takve se stvari nisu beležile u radne beležnice.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, pitanje je sledeće: vi nemate nikakvih dokumentovanih dokaza koji bi išli u prilog vašoj tvrdnji o alibiju sa večerom. Zar nije tako?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Tako je. Ali postoje živi ljudi koji su bili sa mnom i ja se nadam da će oni doći ovde pred ovaj časni Sud i pred vas, takođe.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vaši prijatelji, je li tako? Vaši prijatelji i bivši saradnici, je li tako?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Da li mislite da svi prijatelji su spremni da lažu i da daju nekome alibi samo zato da bi nekoga spasili? Normalno, deo od njih su moji prijatelji. Jedan deo su moji poznanici. Ali to apsolutno nije razlog da bi oni bilo šta slagali i bilo šta učinili, kako bi meni pomogli. Ja... Ako mi dozvolite, jednu kratku digresiju. Ja sam... ja sam siguran...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine. Mi znamo da su svedoci i optuženi uradili upravo to i lagali na beogradskom Sudu u vezi sa ubistvima na "Ovčari". Mi znamo da se to dogodilo i vi to takođe znate.

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Molim vas, nemojte me stavljati u isti koš sa optuženima iz Beograda.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pokušajmo brzo da pređemo preko još nekih tema. U ponedeljak ste rekli da ste svake večeri pripremali planove za naredni dan za operacije vaše grupe. Vi to kažete na stranica 12.621. Da li se sećate toga?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja vas molim, s obzirom da sada shvatam važnost izražavanja termina, znači - ja nisam izvodio operacije. Ja sam izvodio taktička dejstva. Operacije izvode jedinice ranga operativnih grupa, korpusa, a ja ne mogu da izvodim kao komandir čete operaciju. Što znači, želim da odgovorim na vaše pitanje. Znači, ukoliko nije bio naređen prekid vatre, koji je bio dogovoren između jedne i druge strane na višim nivoima, u tim slučajevima - ja nisam ništa planirao. Ako se narednog dana izvodila akcija, u kojoj je učestvovala i moja četa, odnosno, jurišna

grupa, ja sam tada vršio planiranje sistema veze i načina na koji će jedinice da dejstvuju. I ponavljam još jedanput, to sam sve radio do pada Milovog brda. Nakon toga, ja vam dajem reč, da nisam nacrtao ni jedno jedino slovo na karti, niti sam bilo kome šta komandovao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, rekli ste da ste im davali zadatke ujutro. To stoji na stranica broj 12.621 i to neposredno pre izvođenja borbenih dejstava?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Znači, davao sam komandirima odel'jenja ili grupa koje su imale konkretnе zadatke, kako bih mogao da pratim njihovo napredovanje u toku izvođenja tih zadataka. To je bila jedina svrha, znači da bih ja imao pregled situacije u svakom momentu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I gospodine, kada vi kažete "zadaci i uputstva", vi pri tome mislite na naređenja. Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne. Pazite, mi smo svi dobijali b... borbenu zapovest od naših komandanata. I na osnovu te borbene zapovesti mi smo vršili procenu naših zadataka. Tako sam i ja vršio procenu svojih zadataka. A ja sam samo taj zeda... zadatak u duhu izvršenja tog zadatka konkretno određivao koje odel'jenje ili koja grupa šta treba da radi. Znači, ja sam već imao zadatak. Svi smo mi imali zadatak. Ali konkretizovanje svega toga, ja sam radio na terenu. Meni komandant bataljona nije rekao: "Ovo odel'jenje treba da ti ide tuda, ovo tuda, ovo tuda". Ne, to sam ja radio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ako ste vi ta naređenja dobijali od komandanta bataljona, vi ste ta naređenja prenosili komandirima jurišnih grupa. Da li je to tačno? Na primer, ako je vama rečeno vreme kada treba da se krene u akciju, vi ste tada izdavali naređenje u vezi sa planom koji ste sami stvarali. Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Želim samo jednu stvar da vas ispravim. Postojala je u periodu, onako kako sam vam rekao, posle 20. oktobra do 10 novembra samo jedna jedina jurišna grupa, ne više jurišnih grupa, a...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine. Pitanje je bilo. Pošto dobijete informacije, na primer, iz bataljona o vremenu kada treba da se krene u akciju, vi ste izdavali naređenje u smislu vašeg plana komandiru jurišne grupe. Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Znači, ja nisam dobijao informaciju. Komandant bataljona ne daje informacije, on naređuje. A ja sam njegovo naređenje spuštao na jedan niži nivo i konkretizovao ga na terenu. To je odgovor. Precizan odgovor.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, na stranici 12.621, vi ste izjavili: "Pošto sam obično sačinjavao takve planove pre svake akcije iz bezbednosnih tazloga, ja bih to radio neposredno pre akcije. Nikada nisam sačinjavao plan i ostavljao ga po strani u naredna dva dana, već sam to uvek radio veče uoči. Pošto smo bili u koordinaciji i pošto nam je komandant bataljona govorio tačno vreme kada je trebalo da krenemo u akciju na nivou bataljona i brigade, ja sam uvek izdavao ta naređenje onim komandantima koji su bili deo jurišne grupe neposredno pre odlaska u akciju, a to je bilo i tog jutra. Ako smo trebali da započnemo s napadom u 7.00 časova i ako smo se svi okupili u 6.30 časova, ja sam izdavao te zadatke 10 do 15 minuta pre

polaska". Da li se vi slažete sa tim, gospodine? Da li se slažete sa svojim ranijim svedočenjem?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Sa većinom, s tim što insistiram da se...da li je u prevodu, da li u obležavanju te moje izjave, izmeni jedna stvar, a to je da ne postoje komandanti. Najniža jedinica gde se javlja komandant je nivo bataljona. Sve ispod nivoa bataljona: komandir čete, komandir voda, komandir jurišne grupe, komandir odel'jenja. Znači, to u doktrini Jugoslovenske narodne armije nisu komandanti, a to je izuzetno bitna razlika u sistemu rukovođenja i komandovanja. Znači, ne postoje komandanti jurišnih grupa, ne postoje komandanti četa i ne postoje komandanti odel'jenja i vodova. Ostalo što ste rekli je istina. Tako sam ja izjavio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, vi znate da prema pravilima i propisima JNA, čak i vi kao komandir, za razliku od komandanta, vi kao komandir možete da izdate naređenja svojim podređenim?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Tačno. To je tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pa, bez obzira da li ste vi komandir ili komandant, još uvek možete da izdajete naređenja svojim podređenim?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne mogu, nego je to moj zadatak.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala vam. Izjavili ste da ste vi bili taj koji je sačijavao ove planove, jer ste vi bili jedna osoba u toj grupi koja je završila Vojnu akademiju, pošto komandanti Teritorijalne odbrane ili odreda Leva Supoderica nisu bili profesionalni vojnici i nisu pohađali Vojnu akademiju kao vi. Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste, kao što ste rekli, vršili koordinaciju njihovog delovanja na vašem pravcu delovanja, a trebalo je to da koordinirate zato što je bilo nekoliko ljudi uključeno u to na različitim zadacima na tom pravcu delovanja?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: To je bio zadatak koji sam dobio od svog komandanta bataljona, i ja sam ga izvršavao na način kako sam to najbolje znao i umeo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Moja sugestija je ovo: pošto je bio uključen veći broj ljudi, a vi ste vršili koordinaciju njihovog delovanja, da su zato vojnici vukovarske Teritorijalne odbrane i pripadnici odreda Leva Supoderica bili stavljeni pod vašu komandu. Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja samo hoću da kažem i sledeće. Ja sam vršio koordinaciju i sa bataljonom iz rezervnog sastava koji su došli sa terena iz Kragujevca. Ja sam vršio i koordinaciju i sa TO odredom, koji je došao iz sela Berak nadomak Vukovara. Ja sam vršio koordinaciju još sa nekim jedinicama koje su bile na tom pravcu, a ja nisam komandovao sa njima. Oni su imali svoje prepostavljene. Ja sam samo vršio... ja sam rekao: "Vaš zadatak je taj i taj, i brinuo sam se da oni taj zadatak urade na najbolji način, kako bi to trebalo da bude. Nekad je na tom pravcu znalo da bude izuzetno puno ljudi. Ja ih nikada nisam brojao ali, nekad je moglo da bude i preko 1.000 ljudi. To znači da ja kao komandir čete komandujem sa 1.000 ljudi? To apsolutno nije istina.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, kada kažete da ste vršili koordinaciju, koordinacija je jedan aspekt komandovanja. Vi ste vršili kontrolu nad tim jedinicama. Kada ste im izdavali te zadatke, oni nisu mogli da kažu ne. Vi ste im izdavali naređenja.

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Gospodine, ja apsolutno ne mogu da prihvatom odgovornost koju nisam imao. Znači, ne mogu da prihvatom odgovornost da mi je bilo naređeno da sam ja odgovoran za život, rad i borbena dejstva jedinica koje mi vi navodite i sugerišete. To niti sam radio, niti sam mogao da radim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, zar nije činjenica da je jurišna grupa postojala do 17. novembra i da ste vi ostali kao komandir te grupe do kraja 17. novembra ili 18. novembra 1991. godine?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja vas molim samo da mi kažete odakle vam taj podatak?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ja vas to pitam?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne. Ako...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Zar nije tačno da su se aktivnosti nastavile tokom 17. i 18. novembra i da ste vi, u stvari, ostali komandir sve dok niste otišli - 24. novembra?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne. To je puka prepostavka i ona je apsolutno netačna.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li znate ko je Saša Bojkovski? On je takođe bio komandir čete kao i vi. Spomenuli ste ga u svom svedočenju. Znate ko je on?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: On je bio komandir Prve motorizovane čete iz sastava Prvog motorizovanog bataljona.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A vi ste bili komandir Treće motorizovane čete?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li bi vas iznenadilo da je Saša Bojkovski dao izjavu u kojoj se kaže da ste vi još uvek bili komandir jurišne grupe 17. novembra? I on...

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude...

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Procesna stvar. Prvi put sada čujemo da će ta izjava biti predočavana. Niko nam to nije najavio da bi mogli da pratimo. Tu izjavu nemamo. Ali ako to ne smeta svedoku i Pretresnom veću ovaj presedan, prihvatiću. Onda ću i ja predočavati neke izjave koje uopšte nismo najavljuvali i nisu bile korištene u Sudu. Hvala.

SVEDOK RADIĆ: Dozvolite mi časni Sude da odgovorim?

SUDIJA PARKER: Ali samo trenutak, molim vas. Izvolite, gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Hvala, časni Sude. To je izjava koja se odnosi na određeni incident...

SUDIJA PARKER: Da li je to deo dokumenata obelodanjenih prema listi 65ter? Da li je data zabeleška o tome?

TUŽILAC WEINER: Ja sam gotovo siguran. To je jedan stari dokument. I zamolio bih trenutak da se konsultujem sa kolegama... Časni Sude, ja ću to da proverim za vreme pauze. To je jedna od većeg broja izjava i bio sam ubeđen da je ona obelodanjena...

SUDIJA PARKER: U ovom trenutku to je predmet prigovora gospodina Borovića na osnovu njegove tvrdnje, koliko sam shvatio, da on o tome ništa ne zna.

TUŽILAC WEINER: Ja ću onda to da povučem i proverim tokom pauze, kao i da saznam datume.

SUDIJA PARKER: Vi ćete da nastavite sa svojim ispistivanjem i posle pauze, gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Da

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

TUŽILAC WEINER: A da li postoji granica za unakrsno ispitivanje danas?

SUDIJA PARKER: Ja sam juče shvatio da ste vi blizu kraja. Da li je to neki efekat aktiviran tokom noći?

TUŽILAC WEINER: Videćemo da li možemo da budemo brži, časni Sude.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, s vama je obavljen razgovor u dva navrata 1998. godine u Beogradu, i ni u jednom od tih razgovora niste rekli: " Srpski pripadnici paravojnih jedinica ili srpski vojnici koji su počinili te zločine nisu bili pripadnici moje jedinice". Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, molim te, ponovite.... ponovite mi pitanje. Izvinjavam se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Nema problema, gospodine. Sa vama je 1998. godine u Beogradu dva puta obavljen razgovor i ni u jednom od tih razgovora niste rekli: " Srpski pripadnici paravojnih jedinica ili srpski vojnici koji su počinili te zločine na "Ovčari" nisu bili pripadnici moje jedinice".

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Da. Oni nisu bili deo moje jedinice.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, vi to niste nikada izjavili u ovim izjavama koje ste dali u Beogradu, bilo na sudu ili organu bezbednosti, ni u jednoj od tih izjava. Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne razumem. Ja sam odgovarao na pitanja koja su mi bila postavljana.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi nikada niste izjavili da: "Pripadnici srpskih paravojnih jedinica koji su počinili te zločine nisu bili deo moje čete". Vi to niste rekli u Beogradu ni u jednom od ona dva razgovora. Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Očekujete od mene da ja to potvrdim, iako ja na "Ovčari" nisam bio, nisam svojim očima video ko je počinio zločin. Očekujete da kažem da ti vojnici koji su počinili taj zločin nisu bili pripadnici moje jedinice. Kako bih ja mogao da znam ko je počinio zločin, ako ja to nisam video?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, postavljana su vam pitanja o vašim gledištima u pogledu optužnice, i to je ono što je navedeno u optužnici. Moje je pitanje: niste ni u jednom trenutku izjavili "Pripadnici srpske paravojske koji su počinili te zločine, nisu bili deo moje čete". Zar nije tačno da to niste nikada izjavili?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja bih vas zamolio, ako mogu da pogledam. Ali siguran sam da ste vi to pogledali i da to... ne стоји ni u jednoj mojoj izjavi. Ja vas molim da... da me ne stavljate u situaciju da nešto izjavim što apsolutno mi nije bilo pri svesti. Znači, ja apsolutno nisam znao ko je to počinio u tom momentu. Kako mogu da izjavim nešto... da neko ne pripada... Ja sam bio siguran znači, sve do trenutka dok svedok P-022 nije seo za ovaj sto, odnosno, dok nisam dobio njegovu izjavu...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine, gospodine. Vama je postavljeno pitanje o Optužnici i to se navodi u tim optužnicama. Vi ste porekli ono što se nalazi u Optužnici, ali nikada niste rekli sledeće: "Pripadnici te srpske pravajske" ili nikada niste rekli "Ta lokalna vukovarska Teritorijalna odbrana, odred Leva Supoderica, ti ljudi nisu bili pod mojom komandom". Vi to niste rekli ni u jednom od ta dva razgovora koji su sa vama obavljeni u Beogradu?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Mene to niko nije ni pitao tada. Da me je neko pitao, da mi je postavio pitanje, normalno da bih rekao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vama je postavljeno pitanje da li ste vi počinili te zločine i postavljeno vam je pitanje o optužnici. Vi ste to porekli... dali ste određena negiranja u vezi sa optužnicom. Ali vi nikada niste rekli da su "vojnici lokalne Teritorijalne odbrane ili odreda Leva Supoderica, dobrovoljci bili deo moje čete". Zar nije to tačno? Vi takvu izjavu nikada niste dali. Da ili ne?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Apsolutno da me je neko o tome pitao, ovo što sam sad vama ispričao, to bi i tada ispričao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vama je poznato sa suđenja u Beogradu da je Miroljub Vujović dao izjavu na sudu kao i istražnom sudiji da je on bio pod vašom komandom, da su on i njegova jedinica bili pod vašom komandom. Da li to poričete?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja poričem... Ja... Meni je poznato da je on to izjavio. Ali, to je način njegove odbrane. Ja poričem da je to istina, u onom smislu kako je on to izjavio. A onako kako sam vam ja... Pa vi ste čuli ovde svedočenje i njegovog komandanta. I ja znači apsolutno poričem da je to istina, na način kako je to Miroljub Vujović izjavio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, na tom suđenju u Beogradu, Miroljub Vujović vas brani. On vas ne optužuje i čak vas pohvaljuje. Kada to znate, da li ćete da prihvate njegovo svedočenje da ste vi bili njegov komandant?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ako mogu da se setim dobro, mene su hvalili i svedok P-024 i svedok P-022 i svedok P-018. Ali to ne znači da se ja slažem sa njihovim izjavama koje su oni dali ovde, kao što se ne slažem ni sa tim navodima koje je Miroljub Vujović dao, ako je on to stvarno uradio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Milan Lančužanin, zvani Kameni, koga ste vi spomenuli...

SUDIJA PARKER: Samo trenutak, molim vas. Izvolite, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, bez obzira što je imao želju Radić ovde da ostavi utisak, odgovarajući na sva moguća postavljena pitanja, ja to naravno njemu sam kao branilac zabranio da on svoje želje mimo Odbrane iznosi, čini mi se da je Pretresno veće donelo jednu odluku da ove izjave koje su davali pripadnici odreda Leve Supoderice organima policije ili suda, ne možemo predočavati, i da ta odluka važi. Šta je izjavio Lančužanin, pred kojim organima i sve te izjave, ono što je minut pre početka ovoga saslušanja Radića dostavilo Tužilaštvo, mislim da to ne možemo koristiti, ni predočavati. To je principijelna stvar, i ne treba sada da zloupotrebljava tužilac želju okrivljenog. Jer, ipak smo mi ovde u Sudu, gde časni Sud određuje pravila, a mi ih moramo prihvati. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, ja sam imao utisak da nam je dozvoljeno da suočimo ljude... da suočimo svedoka sa tom izjavom i zatražimo njegovo mišljenje i da na osnovu toga vidimo da li to menja njegov iskaz. Ja nisam bio ovde tokom celog postupka, tako da mogu da kažem da možda nisam bio sa tim upoznat.

SUDIJA PARKER: To je tačno. Mislim da je gospodin Borović mislio na nedavnu odluku ovog Pretresnog veća koja se odnosi na određene izjave.

TUŽILAC WEINER: Ja sam mislio da svaki optuženi može da bude suočen sa svojim izjavama, ali da se to ne odnosi i na izjave drugih svedoka.

SUDIJA PARKER: Izjave drugih svedoka ne mogu da se stavlju pred svedoke na osnovu odluke koja je doneta.

TUŽILAC WEINER: Da li se to odnosi na optuženog u ovom predmetu ili na optužene u bilo kom drugom predmetu?

SUDIJA PARKER: Odnosi se na optužene u ovom predmetu, na određene izjave kojih je bilo šest, sve iz 1998. godine, i po dve su bile od svakog od optuženih.

TUŽILAC WEINER: Ove izjave ovde nisu deo nijedne od tih izjava. To su izjave koje su ti optuženi dali beogradskim sudijama.

SUDIJA PARKER: Da li su to izjave o kojima je Odbrana obaveštena?

TUŽILAC WEINER: Da. U stvari, takođe u toj drugoj izjavi, obelodanjivanje je dato 19. januara 2005. godine.

SUDIJA PARKER: Izvinjavam se, ovaj poslednji deo odgovora sam propustio.

TUŽILAC WEINER: Što se tiče ove druge izjave, pomenute izjave Bojkovskog, ranije obelodanjivanje je dato 19. januara 2005. godine.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Gospodine Boroviću, radi provere kredibiliteta svedoka, izjave koje su dali drugi, a ne ova tri optužena koji su predmet ove odluke, mogu da se iznose. Normalno da bi to bila stvar usmenog pitanja, što upravo sada radi gospodin Weiner. To je upravo ono što je i Odbrana radila sa svedocima Tužilaštva kada su prethodne izjave tih svedoka bile date ovom Pretresnom veću, a koje su oni dali u Beogradu ili negde drugo, ili nekim drugim istražnim organima u sadašnjoj Srbiji ili bivšoj Jugoslaviji, i koje su bile korišćene od predstavnika Odbrane, uključujući i vas. To je potpuno ista situacija. Najbolje je pitati ovog svedoka da kaže da li to utiče ili ne na njegovo svedočenje.

ADVOKAT BOROVIĆ: Sve to što ste rekli vezano za obelodanjivanje izjava i predočavanje izjava svedocima Tužilaštva - to je tačno. To su izjave koje se odnose upravo na svedoke koje smo mi saslušavali u ovoj sudnici. A ovo sada, što pokušava gospodin Weiner, to je deo vaše odluke od prije dan, dva, da se predoče izjave svedoka, koje mi nismo dobili od Tužilaštva. I ova izjava poslednja koju je pokušao da predoči, to je upravo ona jedna od onih pet, šest izjava, povodom čega ste doneli odluku da ne može minut pre ispitivanja, jer mi nismo te izjave prokomentarisali sa optuženim kao svedokom, tako da je prekršeno naše pravo da možemo biti spremni da pratimo šta predočava Tužilaštvo. Pošto je ta odluka bila na snazi, danas ponovo pokušava da predoči te izjave nekih svedoka koje ne može predočavati i mi opet, naravno da nismo spremni to da pratimo, jer smo poštivali vašu odluku. I te izjave niti imamo pred sobom, niti ima razloga sada da ih pratimo. Ja znam šta je kredibilitet, i ne bi bio neki problem da se Radić upusti u tu avanturu. Ali nema smisla procesnog, da ono što nismo mogli da analiziramo sa okriviljenim pre njegovog svedočenja, da sada stavimo na sto i da predočavamo svedoku koji se u tom pravcu uopšte nije pripremao, niti je imao prilike da se pripremi. Hvala. Uostalom to je strana 12.594, red 14. vaše odluke, gde se konkretno vezuje za ova imena koja predočava uvaženi kolega.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Boroviću. Gospodine Weiner, izgleda da barem što se tiče ove poslednje izjave, ona jeste predmet prigovora koji je ranije pokrenuo gospodin Borović, da nije dato obaveštenje da je to dokument koji će da se koristi u unakrsnom ispitivanju?

TUŽILAC WEINER: Međutim, Sud je naznačio da mi to ne možemo da uvedemo, da ne možemo da pokažemo, ali da ipak možemo da suočimo svedoka sa tim. Ali ako Sud to želi da promeni, ja mogu da krenem dalje. Ja sam Sudu na raspolaganju.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, vi prihvivate da je to jedan od dokumenata na koji utiče ova odluka?

TUŽILAC WEINER: Da gospodine. Da, časni Sude.

SUDIJA PARKER: U redu. Naš je stav, gospodine Boroviću, da dokument koji nije predložen u odgovarajućem roku, ne može da bude stavljen pred svedoka kao dokument. Ali svedoku može da se postavi pitanje da li mu je poznata ta izjava, i da je drugačija od onog što je on svedočio. Ako izvor pokazuje da je to jedna od takvih izjava, i ako vi niste u poziciji da izvršite dodatno ispitivanje u vezi sa tom izjavom, vi možete da zatražite neuobičajenu stvar - dozvolu da odložite svoje dodatno ispitivanje o tom pitanju i čak dozvolu da dobijete uputstva od klijenta o tome pre nego što ga ponovo budete ispitivali. To su vrlo neuobičajeni postupci, i bilo bi neuobičajeno da nas okolnosti ubede da je to adekvatno, ali je moguće - ako su ti dokumenti zaista od tolikog značaja i važnosti za vas. Ja međutim sumnjam da to ovde nije slučaj. Možda su to tipične izjave koje su dali različiti ljudi, koji su govorili različite stvari, koje su različite u nekim detaljima, a neke od njih su kontradiktorne sa svedočenjem vašeg klijenta. Vaš klijent je upravo rekao o takvim izjavama koje su bile pred njega iznete da "To nije tačno" ili "Ja to ne razumem", ili šta god, i vaš klijent ne može dalje od toga da ide. Tužilaštvo ne može da nastavi dalje jer to nije deo njihovog predmeta i jer vam nisu dali odgovarajuće obaveštenje o tome. Oni ne mogu sada da se upuštaju u pokušaj da dokazuju istinitost te izjave. Tako da to ne može biti dokaz da vaš klijent ne govorи istinu. Jedini dokaz će biti reakcija vašeg klijenta na to kada čuje da je neko rekao nešto drugačije od njegovog svedočenja. Pretpostavljam da jako puno ljudi bi moglo biti svrstano u tu kategoriju sa pravom ili ne. Nastavite, gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li biste se složili da je odred Leva Supoderica bila pod vašom komandom sve do 21. novembra 1991. godine?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Nikako.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, mi smo imali svedočenje na ovom Sudu svedoka P-024, da je jedinica Kamenog bila je pod komandom Radića i da je to moralno da bude tako pošto Kameni nije meni bio pravi komandant, a to je Milan Lančužanin, kao što znate – zato što on nije bio pravi komandir. Da li biste se sa tim složili, gospodine?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne. Pre svega, moje lično uбеђenje u toku svedočenja svedoka P-024, da taj čovek uopšte nije bio тамо, da je on samo prepričao neke događaje. On barata sa nekim činjenicama, ali ne pozaje situacije, ne poznaje događaje. On... on...on navodi neke stvari koje su smešne, ja mislim, i... i ovome časnom Sudu. On navodi da je major Tešić bio komandir Četvrte čete, što je... smešno. Ali da se vratim na... na samu izjavu. Radi se o komentaru, sve i da je bio, jednoga svedoka, koji je bio vojnik, koji se nalazio non-stop na Petrovoj gori po njegovoj vlastitoj izjavi, a koji apsolutno ne poznaje sistem rukovođenja i komandovanja. Ako je njegov to utisak, ja molim Sud da da kvalifikaciju tog utiska. Ako oni o... ako vi ocenite da sam ja bio komandant Levoj Supoderici, ja ću to prihvatići. Ali ja nikada nisam bio komandant Levoj Supoderici.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ne, gospodine. Ta je jedinica bila pod vašom komandom, kao što je bila i Teritorijalna odbrana, kao i druge jedinice koje su činile jurišnu grupu?

SUDIJA PARKER: Da li je ovo pitanje?

TUŽILAC WEINER: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li je to istina, gospodine?

SUDIJA PARKER: Onda morate da dozvolite svedoku da na ovo reaguje ako želi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, zar nije upravo tako da su sve te jedinice bile pod vašom komandom?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja sam siguran da ni vi ne verujete u tu tvrdnju. Leva Supoderica je bila pod komandom Milana Lančužanina Kamenog, a Milan Lančužanin Kameni je s vremena na vreme odlazio kod majora Tešića po naređenja, uputstva, zadatke... Deo Teritorijalne odbrane kojom je komandovao Miroljub Vujović je bio pod njegovom komandom. On je primao zadatke od svoga komandanta onako kako je on... kako je njegov komandant objasnio ovde pred ovim časnim Sudom. A ja sam koordinirao rad na samom terenu isključivo u toku izvođenja borbenih dejstava. Ni sekunde posle toga.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, svedok P-022 je rekao da su pripadnici Teritorijalne odbrane i pripadnici odreda Leva Supoderica bili pod vašom komandom u smislu delovanja u Vukovaru. Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Nije tačno, normalno. Svedok P-022 je bio jedan običan vojnik. On niti poznaje sistem rukovođenja i komandovanja. On je video da ja učestvujem u... zadacima koje su spro... koje sam ja sprovodio od moje prepostavljene komande. On ne zna šta ja radim. To što je on video, on je dao svoj utisak, ali to ne znači da je to istina. Apsolutno negiram da je to istina što je izjavio svedok P-022. Ne smatram da je on kompetentno lice koje može da da takvu ocenu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, svedok P-018 je lokalne četnike o kojima se govorи kao o jedinici Leva Supoderica, takođe stavio pod Radićevu komandu. Da li i to negirate?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Da, poričem i to. Isto... Znači, radi se... Ja sam rekao svoje mišljenje o svedoku P-018. To je bio vojnik koga sam bukvalno morao u džep da stavim da bi mu sačuvao glavu. Apsolutno vojnik koji nije znao svoje dužnosti, a ne moje. A što se tiče, ja... Dozvolite mi samo na trenutak da se vratim na svedoka P-022. Na pitanje... vašeg kolege, ja ne mogu trenutno da se setim ko ga je ispitivao – da li je Teritorijalna odbrana i Leva Supoderica bile inkorporisana u moju četu, on je potvrdio da je to istina. A kada ga je gospodin pitao, Borović pitao šta znači "inkorporisati", on je rekao – ne znam. I vi mi govorite o njegovoj kompetentnosti, i da prihvativam njegovu izjavu. Naravno da ne mogu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, svi ti ljudi, neki bez ikakvih međusobnih odnosa ili veza, potvrdili su da ste vi bili komandant bilo vukovarske Teritorijalne odbrane i ili jedinice Leva Supoderica u tom razdoblju u Vukovaru. Dakle, pošto ste čuli šta su izjavili ti ljudi koji međusobno nemaju nikakve veze, da li ćete da prihvativate da ste vi bili njihov komandant, gospodine?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne. Prihvatom da sam bio komandir Treće motorizovane čete, i sve prihvatom ono što sam vam rekao pred ovim časnim Sudom. Ne prihvatom konstatacije ljudi koji nisu bili deo sistema rukovođenja i komandovanja, koji ga nisu poznavali, i koji su dali samo svoj utisak, ništa drugo.

Normalno, taj utisak nema veze sa istinom. Ja se izvinjavam. Ja bih voleo da smo imali priliku da ovde čujemo moga komandanta. Ja sam se nadao da će on doći. To ste od njega kompetentnog mogli da čujete. A od vojnika... koji je došao kao dobrovoljac u odred Leva Supoderica, da... da on daje svoju ocenu, meni je to u najmanju ruku čudno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li ste zahtevali od komandanta, vašeg komandanta majora Tešića da dođe da svedoči? Ako mislite da je on taj koji bi mogao sve ovo da razjasni u vašu korist, da li ste zahtevali da se pojavi? Odgovor je ne. Zar nije tako?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Major Borivoje Tešić je bio na listi vaših svedoka, gospodine Weiner. I zašto on nije došao ovde, to je vaša odluka. Ja sam pozvao svedoke koji će svedočiti...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li ste vi zahtevali da se njemu izdahnalog da dođe ovamo da svedoči, jer upravo ste rekli da je on ta osoba koja bi mogla da razjasni stvari u vašu korist? Da li je to tačno da vi niste tražili da se njemu izdahavezujući nalog da dođe ovamo - da svedoči, upravo zato što smatrate da on ne bi svedočio u vašu korist, odnosno da bi rekao da je reč o jedinicama koje jesu bile pod vašom komandom?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Gospodine Weiner, ja sam izuzetno pažljivo pročitao izjavu koju je gospodin Tešić dao istražnim organima odeljenja Tužilaštva u kome se i vi nalazite. Meni je apsolutno...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine... Gospodine, ja sam to takođe uradio. Moje pitanje je sledeće: da li ste tražili da se njemu izdahnavezujući nalog da dođe ovamo da svedoči? Vi to niste uradili, jer znate da on neće da svedoči u vašu korist. Zar nije tako, da ili ne?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam ga zvao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Hvala. Niste kao svedoka pozvali ni svog saradnika Bojkovskog, zato jer znate da bi on rekao da ste bili na sastanku komandira jurišnih grupa, kao i ostali komandiri jurišnih grupa, koji je održan 17. novembra. Da li je to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, ali to je smešna tvrdnja. Oprostite, ne želim da se rugam nikome. Ali... to što ste sada rekli, apsolutno su nepovezane činjenice. Kakav sastanak jurišnih grupa? Takav sastanak nikad nije postojao. Pogotovo ne 17. Ne znam odakle vam ta informacija. Ja nikad nisam čuo da je takav sastanak bilo gde održan.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Na komandnom mestu majora Tešića, 17. novembra uveče?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Gospodine Weiner, ja vam tvrdim sledeće: Da je komandant bataljona, gospodin Tešić, imenovao čete kao jurišne grupe. Pri tome vam najodgovornije tvrdim da Druga četa nije imala brojno stanje jednoga voda, a ne da bude jurišna grupa. Znači, to je jedan apsolutno pogrešan termin. Ja ne želim da cem zašto je i kako je radio moj komandant. To neka radi...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine...

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR:... neko drugi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, pitanje je sledeće: zar nije istina da ste vi bili jedan od komandira jurišne grupe koji je prisustvovao sastanku u kancelariji majora Tešića 17. novembra, na komandnom mestu majora Tešića?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja sam komandir Treće motorizovane čete koji je bio na referisanju kod komandanta bataljona 17. novembra 1991. godine. To je istina.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li možete da nam kažete gde ste bili 19. novembra uveče?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: 19. novembra, nakon dolaska sa referisanja od... kod komandanta bataljona, sam se kupao, presvlačio... Znači, posvetio sam sebi, odmarao sam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste i te večeri bili pozvani na neku večeru?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala vam. Čuli smo u ovoj suđnici svedoka P-002 koji je rekao da je 21. novembra ujutro čuo na vašem osmatračkom mestu, u razgovoru sa drugima, o ubistvima zatvorenika koja su se odigrala na "Ovčari". Da li znate nešto o tome?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Prvi put sam to čuo u toj verziji od svedoka P-022. Apsolutno, tako kako je on to opisao, ja to nisam doživeo, niti sam to čuo, niti sam video.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, sačekao sam odgovor...

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Sačekao sam da odgovori, pa onda kažem: svedok P-002, to je tvrdnja tužioca. I vidim da se nisu razumeli dobro. Prema tome, molio bih da tužilac bude precizan. Da li misli na svedoka P-002 i šta je mislio sada...

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Pa, kao što sam i pitao, taj svedok P-002 je za ubistva na "Ovčari" čuo 21. novembra ujutro i to na njegovom osmatračkom mestu, i ja sam o tome pitao svedoka.

SUDIJA PARKER: A na osnovu čega postavljate to pitanje?

TUŽILAC WEINER: To se bazira na njegovom iskazu na stranicama od 10.398 do 10.399.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Weiner. Nastavite.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, svedok P-002 je posvedočio da je 21. novembra razgovarao o ubistvima zarobljenika, neposredno ispred vašeg osmatračkog mesta. A to je rečeno na stranici 10.400 transkripta. Da li znate nešto o tome gospodine?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Apsolutno ništa ne znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Svedok P-002 je na stranici 10.400 svedočio da je Stanko Vujanović bio ispred vašeg osmatračkog mesta i da se žalio na to kako previše ljudi govori o ubistvima na "Ovčari". Da li znate nešto o tome gospodine?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Mislim da je to svedok P-002 izmislio. To je moje mišljenje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi znate da je Stanko Vujanović, a vi ste stanovali u kući njegove porodice, jedna od osoba koja je osuđena na beogradskom sudu za ubistva na "Ovčari"? Je l' tako gospodine?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Znam. Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi takođe znate da je supruga Stanka Vujanovića, Nada Kalaba, koja je boravila na mestu gde ste vi spavali i imali osmatračnicu, takođe osuđena za krivična dela počinjena na "Ovčari"? Vi i to znate, zar ne gospodine?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne vidim kakve to veze ima sa mnom. Znam da je osuđena. Da li to znači da sam ja kriv zato što sam... se nekad, s vremena na vreme, s njima video?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Moje sledeće pitanje: S obzirom da ste vi boravili u njihovoj porodičnoj kući, da li ste ikada čuli od ove dve osobe šta se tačno dogodilo na "Ovčari"?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Gospodine Weiner... kao oficir, celog svog života sam se trudio, dok sam radio kao oficir, da budem častan i pošten. U svojoj blizini nisam dozvoljavao nikakvu samovolju svojih podređenih i potčinjenih. Niti gospodin Vujović, niti...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine... Imamo još 10 minuta i hteto bih da završim ovo ispitivanje do pauze. Da li jednostavno možete da odgovorite na pitanje: da li ste od Stanka Vujanovića ili njegove supruge Nade Kalabe čuli o ubistvima na "Ovčari"? Možete da odgovorite "da" ili "ne" ili "možda".

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Nikad sa njima o tome nisam razgovarao. Odnosno, oni to nisu ni smeli da mi spomenu, jer su znali kakav je moj stav prema svemu tome.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Postoji svedočenje da je žena po imenu Dragica ili Daca u kući u kojoj ste vi boravili, na vašoj osmatračnici - opisivala ubistva: To je na stranicama transkripta od 10.398 do 10.399, svedok P-002. Da li ste čuli taj razgovor gospodine? Da ili ne?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Čuo sam svedoka P-022. A... Dragica je mrtva. Meni je žao zbog toga. Ona to ne može ni da porekne ni da potvrdi. Nikad u životu nisam čuo za takav razgovor.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Tog jutra, prema svedočenju, Dragica se žalila da previše ljudi govori o tim ubistvima. Da li ste to čuli?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Nemojte me pitati vezano za Dragicu. Dragicu uopšte nisam video. Mislim da sam je samo jedan put video u nekoj gužvi, ali jednu jedinu reč nikada sa njom nisam progovorio. Ja ne znam šta je ona pričala, niti sam imao obavezu da znam šta ona priča.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle gospodine, vi nikada ništa niste čuli, iako su se vodili svi ti razgovori? Da li vi u svom svedočenju tvrdite da nikada ništa niste čuli?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja tvrdim da nikada nisam bio u poziciji u... u kojoj su se vodili razgovori o bilo kom zločinu. Da jesam, ja siguran sam, svojim životom garantujem, da... da to ne bi tako prošlo. Ja ne podnosim... da... da neko nekoga ne... nepravedno optuži, a ne nekoga... da... da... da nad nekim izvrši zločin i da ja ostanem ravnodušan, kako je ovde neko od svedoka to pokušao. Apsolutno, apsolutno ne mogu da prihvatom... apsolutno nisam takav čovek, niti sam bio takav oficir. To je za mene uvreda.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li je vaše svedočenje da niko od vaših vojnika nije rekao ništa o ubistvima na "Ovčari", a koja su izvršili, između ostalog, i vaši vojnici?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam da li su to izvršili moji vojnici. Ja apsolutno sam čuo svedočenje P... svedoka P-022. Mnoge stvari mi u njegovom iskazu nisu jasne, ali ja ovoga momenta, kada sedim na ovoj stolici, sumnjam u mnoge stvari koje je on... Ne znam da li je on apsolutno normalan čovek, kad je mog'o tako neke stvari da ispriča. To je moje mišljenje. Ja neću da kažem....

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine, da li je iko od vaših vojnika vama bilo šta rekao o tim ubistvima?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Nikad, jer zna... ja bih progutao...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine... progutao? Izvinite?!

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Metaforič... no ... metaforički rečeno... ne bih dozvolio da ostane nekažnjen bilo ko.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, svedok P-022 koga ste spomenuli, rekao je da je učestvovao u tim ubijanjima, da vam je ispričao o ubistvima na "Ovčari" i da vas je sledećeg dana o tome obavestio? Da li vi još uvek tvrdite da nikada ništa niste čuli o ubistvima na "Ovčari"?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Tako je. U svojoj prvoj izjavi, koju je dao svedok P-022, on je sam rekao da bih ga ja lično ubio da je on to meni rekao. Ne znam da li bi ga ubio, ali ne bi sigurno prošao tako nekažnjeno. Smešna je tvrdnja koju je... koju je izneo ovde pred ovim Sudom. Uvredljiva. Za mene uvredljiva. I on to zna.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Svedok P-0118 svedočio je da kada je bio na vašoj osmatračnici - da je vrlo glasno govorio o ubistvima i da vi niste bili udaljeni, da ste sedeli blizu tog razgovora. Oni su slavili ono što su uradili. Da li vi još uvek tvrdite da niste znali ništa o ubistvima na "Ovčari" koja su se odigrala 20. i 21. novembra?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Želim da vas ispravim. Svedok P-018 je izjavio da je bio prisutan tu, dok se u to vreme pričalo o ubojstvima, a on nije znao o tim ubojstvima. Znači, on je tek sticao saznanja o njima. I tvrdim svojim životom, da se takva situacija nikad nije dogodila onako kako je on to opisao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Svedok P-002 koji nije ni poslovno, ni vojno povezan sa svedocima P-018 i P-022 rekao je kako je 21. novembra ujutro kratko sa

vama o tim ubistvima razgovarao. Da li vi još uvek tvrdite da nikada ništa niste o tome čuli?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Vaša tvrdnja da nije sa njima ni na koji način sarađivao, mislim da nije tačna. Sam svedok P-022 je izjavio da se viđao sa svedokom P-002 u mestu gde je on živeo. Ja ne bih rekao da... zašto su se viđali? Zašto jedan običan vojnik ima potrebe da se vidi sa svedokom P-02? Znači, oni su imali neki odnos. Kakav, ja to ne znam. Ali tvrdim da 21. novembra ujutru, ja apsolutno nisam znao ni za kakva ubistva.

ADVOKAT BOROVIĆ: Pardon, greška u transkriptu. Svedok je izjavio "zašto bi se P-022 viđao sa jednim novinarom 00..." pardon "...sa P-002" a ušlo je u zapisnik "sa svojim komandantom". On to nije rekao. Zašto bi se P-022 viđao sa svedokom P-002? Nigde nije rekao svedok "Zašto bi se viđao sa svojim komandantom".

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi znate da novinari razgovaraju sa mnogo ljudi kako bi došli do podataka za svoje tekstove. To ne znači da su oni sa njima povezani.

TUŽILAC WEINER: Da li možemo za trenutak na privatnu sednicu, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ja vam tvrdim da u toj maloj zajednici vojnika u Vukovaru, nije bilo moguće da niste ništa znali o ubistvima koja su se odigrala na "Ovčari" i da ste vi za njih u stvari znali, a ništa niste učinili?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja vam tvrdim da nije bila... da nije postojala nikakva mala zajednica vojnika, kako vi to predočavate. I ja vam tvrdim da bih istog momenta za uši, za ruku, uz pomoć vojne policije, samostalno, lično ili na bilo koji način, da sam to znao, preduzeo svakakve mere da se takvi ljudi privedu pravdi. Brata svoga bih priveo, da je bio u toj situaciji... a ne jednog svedoka-vojnika ili bilo koga.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, ja sam završio kao što sam i obećao - do pauze. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala vam puno, gospodine Weiner. Nastavićemo u 11.25 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje za gospodine Radića, naravno, neće ovo dugo trajati. Gospodine Radiću, Tužilaštvo vas je pitalo za vaše dve izjave koje ste dali 1998. godine. Kada ste dali prvu izjavu u martu mesecu 1998. godine, kada ste dobili poziv, da li ste znali uopšte o čemu ćete razgovarati?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste dali drugu izjavu, da li ste pre ili tek nakon toga saznali da ćete vi imati status osumnjičenog u ovom predmetu?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: To je bilo 1998. godine. Ja sam putem sredstava informisanja saznao da sam okrivljen pred ovim Sudom za dela za koja nisam počinio. A kada sam dobio poziv za Vojni sud, neposredno pred moje svedočenje, predsednik, tada predsednik Vojnog suda, mislim da je bio pukovnik ili general, gospodin Gojović mi je uručio Optužnicu ovoga Suda, koju sam ja primio i potpisao... i potpisao da sam je primio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje glasi: pošto ste rekli da ste bili neprecizni, da se niste sećali datuma, kada ste se posvetili prisećanju, i šta ste u tom pravcu uradili - da biste do detalja znali o datumima kao što su 18., 19., 20.? Da li je to bilo nakon ovog suđenja, tog suđenja pred Vojnim sudom u Beogradu?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: To je bilo vreme neposredno pred moj dolazak ovde u Haški Tribunal i najviše znači o svemu tome sam razmišljao ove tri i po godine, kol'ko ovde boravim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Mi smo ovde pustili jedan snimak izvođenja vojnika JNA iz bolnice, koji su ranije tu bili zarobljeni. Na tom snimku, vi ste prepoznавали majora Tešića, zatim oficira iz LAD PVO. Prepoznali ste i objasnili Pretresnom veću da se vi na tom snimku ne vidite. Kada vam je uvaženi kolega tužilac predočio deo izjave pred Vojnim sudom, on vam je saopštio da ste vi izjavili i predočio, da ste imali zadatak da izvedete vojнике iz bolnice. Moje pitanje glasi: Ovaj snimak, koji je na vaš predlog, odnosno predlog naše Odbrane - uveden u dokaze, čega je on potvrda, pošto se na njemu vidi da vi ne izvodite vojниke?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja bih vam odgovorio ovako. Tada i sada sam se osećao pripadnikom jedinice Gardijske motorizovane brigade. Ako sam nekad bio neprecizan, nisam bio neprecizan iz namere da bilo koga obmanem, niti da dam pogrešnu informaciju. Ako kažem da sam imao zadatak da izvedem nekoga, to mi je u to vreme izgledalo logično. Apsolutno nisam htio nekome da dam neku krivu informaciju ili da nekoga povedem na krivi trag. Ja konkretno nisam učestvovao u samom činu izvođenja vodnika Jovića i tih vojnika. Ja mislim da se video na snimku ko je to radio i kako je to radio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je ovaj snimak kao dokaz 787, koji je izведен na Sudu, upravo dokaz kojim vi pokazujete da su vaše izjave bile neprecizne

1998. godine, i da je očigledan primer upravo ovaj snimak oko izvođenja vojnika? Je l' to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Neka to zaključi Sud, ja ne mogu...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta vi mislite?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja samo tvrdim da ja to lično, kao osoba, kao Miroslav Radić nisam uradio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Tužilac vam je predočavao izjavu doktora Njavra, gde je saopštio deo te izjave, da ste vi sa rezervistom Kuzmićem išli po bolnici i proveravali bolesnike. Mi smo na ovom Sudu čuli svedoke P-012, koji je na strani 3.727 izjavio da je sa Kuzmićem bio kapetan Saša Bojkovski a da istog poznaje jer ga je gledao u filmu "100 dana Vukovara", kada je izgovorio onu čuvenu rečenicu: "Vukovar noćas mora pasti". Moje pitanje glasi: Da li ste vi gledali taj film nekad?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Da, gledao sam ga mnogo pre nego što sam došao ovde u ovaj Tribunal.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste da ste 19. jedanaestog nakratko ušli u bolnicu, a da su unutra već bili Tešić, Bojkovski i danas znate ime... rezervnog vojnika... rezervnog oficira Kuzmića, je l' tako?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Da. Bilo je još par vojnika, ali njih ne poznajem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste 19. jedanaestog izašli po vašoj tvrdnji, da proverite obezbeđenje bolnice koje su držali vaši vojnici, spoljno obezbeđenje bolnice, da li je unutra Saša Bojkovski ostao sa Tešićem i Kuzmićem?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja to ne mogu da tvrdim, jer na to nisam obratio pažnju.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala.

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja znam...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li je on izašao sa vama ili nije?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja se ne sećam da je bilo ko sa mnom izašao. Znači, ja samo znam kada sam izašao, više se u samu bolnicu nisam vraćao. Nikad...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu...

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: ...više.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Svedok P-030 je izjavio da ste vi 20. jedanaestog učestvovali u evakuaciji, tačnije, da ste pomagali oko pretresa zarobljenih. A takođe je izjavio da ste u kasarni istog dana 15 vojnika po spisku izveli i vratili u bolnicu. Vi ste to na moje direktno pitanje negirali. Međutim, zbog Suda, moje pitanje glasi: 20. jedanaestog, u kakvoj ste vi uniformi bili toga dana?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja tvrdim da sam 19. uveče dobio od četnog starešine maskirnu... novu maskirnu uniformu, da sam se presvukao, da sam bio srećan što sam nakon dužeg vremena čist, i da tu uniformu nisam skinuo do dolaska u Beograd. Kada smo došli u Beograd...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako je izgledala ta uniforma? Detaljnije?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Znači, to je maskirna uniforma sa šarama koje je tada nosila... neke od jedinica, mislim da su to bile jedinice vojne policije, znači sa maskirnom šarom u kombinaciji svetlo zelene, tamno zelene i braon boje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste tom prilikom na glavi imali beretku crvene boje?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja sam boravio u Gardijskoj brigadi i nikad nisam imao beretku, mada je ta jedinica nakon mog odlaska iz vojske, nosila te beretke. Ali je ja nikad nisam stavio na svoju glavu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje je bilo: u Vukovaru 20.

jedanaestog, da li ste imali na glavi crvenu beretku?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sledeće moje pitanje: da li ste toga dana u bilo kom trenutku, u bolnici ili u kasarni, imali na sebi kožnu jaknu?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne. Nisam bio u kasarni uopšte.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 20. novembra 1991. godine, koliko ste imali godina?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: 29.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ovaj svedok tvrdi za osobu koja je učestvovala u ovim radnjama, da je imala do 40 godina, kao i da je visok 175 do 180. Koliko ste vi tada i sada bili visoki?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: 191 i po, precizno i tačno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja bih sada zamolio, časni Sude, da na ekran stavimo dokaz broj 430... Ili ako ne bi bilo problema, jer su to već do sada postavili, brzo će pretrčati, časni Sude, neću mnogo zadržavati. Prvo dokaz 410. 410. to je dakle naredba komandanta Operativne grupe Jug od 29. desetog 1991. godine. Hvala. Da li biste uvećali ovu tačku 2? Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Radiću, pošto su ranije čitali i svedoci Tužilaštva i veštaci Tužilaštva i razni drugi svedoci, da sada ne čitate, iz ove naredbe se vidi pod tačkom.... Zadaci jedinicama, pod tačkom 1, sastav Jurišnog odreda 1. Da li biste vi bili ljubazni pa ukratko pročitali 29. desetog, kakav je bio sastav Jurišnog odreda 1?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: "Tačka 2...."

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pod 1.

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Tačka 2, stav 1, piše: "Jurišni odred 1 sastava: Prvi motorizovani bataljon, Prvi vod, Treće čete drugog bataljona vojne policije, odred Leva Supoderica, odred Petrova gora, četa dobrovoljaca Novi Sad, jedan tenk M-84, Prvi vod Prve čete.... Prvi vod Prve pionirske čete, deo jedinica TO. Iz sadašnjeg rejona, produžiti napad i u sadejstvu sa JOD-om 2 uz ubacivanje snaga..."

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kasnije se opisuju pravci. Moje pitanje glasi: da li to znači da su u sastav JOD-a 1 prvi put tada ušle formacije odred Leva Supoderica i odred Petrova gora?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ovim zadatkom komandant Operativne grupe Jug, pukovnik Mrkšić, daje zadatke... daje zadatke potčinjenim jedinicama. Određuje sastav tih potčinjenih jedinica, konkretno JOD-a 1, i određuje zadatak. Koliko sam ja uspeo iz dokumentacije koja mi je bila na raspolaganju i od sve dokume... dok... dokumentacije koju sam video, ovo je prvi trenutak kada je odred Leva Supoderica i odred TO Petrova gora potčinjeni komandantu Prvog jurišnog odreda.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dakle, zadatke i komande odredu Leve Supoderice i odredu Petrove gore izdaje Borivoje Tešić, je l' tako?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Pukovnik Mrkšić nar... naređuje da to bude tako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, molio bih na ekran da se stavi dokaz broj 430.

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam. Ja samo hoću da kažem da je to moje shvatanje ove naredbe takvo, jer ja ovu naredbu, niti bilo koju drugu u pisanoj formi nisam video u Vukovaru. Ali ja to tako sada shvatam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sada imamo na ekranu odluku od 14. jedanaestog 1991. godine - komandanta Operativne grupe Jug...

TUŽILAC WEINER: Prigovor, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Dve, tri stvari. Kao prvo, nismo zalazili u prethodni dokument tokom našeg unakrsnog ispitivanja. Ovo je bilo samo u glavnom ispitivanju. Ovo je sve ono što nisu prethodno uradili, pa pokušavaju da urade sada.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, vi sigurno osporavate dokaz ovog svedoka što se tiče sastava jurišnog odreda posle 10. novembra?

TUŽILAC WEINER: Ali ne što se tiče dokumenata, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Ali vi ste pokrenuli pitanje. Ovo je način na koji Odbrana izlazi na kraj sa pitanjem koje vi pokrećete, i to je sasvim u redu.

TUŽILAC WEINER: Naš drugi prigovor je da bi to moglo da bude malo manje sugestivno da ne bih morao da ustajem i ulazežem prigovore.

SUDIJA PARKER: Nastavite gospodine Boroviću, ali sa malo manje sugestivnih pitanja.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Molim da se uveliča tačka 2 "Zadaci jedinicama", pa onda pod 4.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Radiću, da li biste bili ljubazni da ovo pročitate. Dakle, pod 4. Zadatak pod 4.

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: "Jurišni odred 1 bez Prvog motorizovanog bataljona iz sadašnjeg rejona borbenog rasporeda, prebaciti na pravac – ulica Dalmatinska, ulica Alije Alijagića, Vodotoranj....

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala...

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR:... sa zadatkom...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Moje pitanje glasi: ko sada komanduje JOD-om 1?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: JOD-om 1 je komandovao od prvog do poslednjeg trenutka komandant tog JOD-a, major Borivoje Tešić.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada kažemo "bez Prvog motorizovanog bataljona" šta znači, kojeg sastava je sada JOD 1?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Po ovoj naredbi koji je komandant... komandanti svih potčinjenih jedinica dobili od pukovnika Mrkšića, JOD 1 je sastava, kao što smo to čitali u prethodnoj odluci komandanta operativne grupe, ali bez sastava Prvog motorizovanog bataljona. Znači, tu su izuzete sve čete i baterija minobacača 80... baterija minobacača 120 milimetara.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ovaj pravac dejstva JOD-a 1, da li je to pravac koji nema nikakve veze sa pravcem vaše Treće čete?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja tvrdim da nikad nisam bio u Dalmatinskoj, niti u ulici Alije Alijagića.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da sada pročitate tačku 5, koja se odnosi na zadatke Prvog motorizovanog bataljona, koji je izdvojen iz Prvog jurišnog odreda, takozvanog JOD 1?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: U tačci 5, komandant operativne grupe izdaje poseban zadatak za sastav Prvog motorizovanog bataljona i kaže: "Prvi motorizovani bataljon iz sadašnjeg re'ona borbenog rasporeda – obezbediti dostignutu liniju, uspostaviti punu kontrolu osvojenog prostora i sadejstvovati snagama u napadu na pravcu: ulica Šundačićeva, ulica Maršala Tita. Biti u gotovosti za aktivna dejstva na pravcu Milovo brdo - mostovi na reci Vuka".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste objasnili šta ovo znači?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Onoliko koliko ja to shvatam, komandant Operativne grupe Jug je konkretizao... konkretizovao zadatak komandantu Jurišnog odreda 1, i saopštio mu svojom naredbom da: Prvi motorizovani bataljon, koji je formacijska jedinica, ostane u rejону u koji je dospao u toku borbenih dejstava, da tu uspostavi punu kontrolu, i da sadejstvuje snagama koje su bile u napadu, a to su bile ostale snage iz sastava jurišnog odreda koje smo malopre nabrajali, a koje su delovale na pravcu koji piše. I kaže: " Biti u gotovosti za aktivna dejstva". Znači, u slučaju protivnapada suprotne strane, oni su bili dužni da prihvate...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se. Možete li malo laganije da pričate. Ne ulazi sve u transkript. Hvala vam.

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Znači, snage Prvog motorizovanog bataljona u slučaju eventualnog protivnapada su bile dužne da prihvate borbu, kako bi na taj način omogućili lakše napadna dejstva snagama koje napadaju.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: To ja tako razumem ovu naredbu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je major Borivoje Tešić, tada istovremeno i komandant Prvog motorizovanog bataljona i komandant Prvog jurišnog odreda, koji se sada nalazi na sasvim drugom pravcu dejstva od vašeg?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: To je bila odluka komandanta Operativne grupe Jug, odnosno pukovnika Mrkšića, ne moja. Znači, on je odgovoran i za prvi motorizovani bataljon i za Jurišni odred 1.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, ko komanduje, ko daje zadatke nakon ovog perioda sve do pada Vukovara, Teritorijalnom odbranom i odredom Leva Supoderica? Da li je to major Borivoje Tešić?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Način kako je to major Borivoje Tešić regulisao sa njemu u tom momentu potčinjenim jedinicama, ja to ne znam. Ja apsolutno ne želim da kažem ništa što nisam bio lično video ili lično u tome učestvovao. Šta je on naređivao JOD-u, odnosno Levoj Supoderici, šta je naređivao Teritorijalnoj odbrani, ja to stvarno ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ali znate da je on bio komandant tim tada jedinicama jer su bili u sastavu JOD-a 1, je l' tako?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Pa...

TUŽILAC WEINER: Prigovor, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Prigovor. To je veoma sugestivno pitanje.

SUDIJA PARKER: Suvise ste nadobudni gospodine Boroviću. Nastavite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Prihvatom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Uostalom, dokumenta sve govore i ne morate da odgovorite gospodine Radiću. Ne morate, u redu je.

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Dopustite mi, molim vas.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako dopušta Sud?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja će odgovoriti na ovaj način. Znači, od momenta kada smo izašli na Milovo brdo, svakodnevno je major Tešić bio na tom re'onu. Znači, što nije bio slučaj do dolaska na Milovo brdo. Od tog momenta, prepostavljam da je major Tešić preuzeo kontrolu nad budućim dešavanjima. To on može da potvrди, ili da porekne. To je moje mišljenje. Na koji način je to radio, to najbolje on zna.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Trudite se da budete korektni, što je sasvim u redu, i prema majoru Tešiću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, molio bih da na ekran stavimo Dokaz broj 431.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Radi se o odluci od 16. novembra 1991. godine, gde pod tačkom 2 "Zadaci jedinicama" stoji pod 1 da Prvi motorizovani bataljon u skladu sa zadatkom od 4. jedanaestog... izvinjavam se... u skladu sa zadatkom od 14. jedanaestog 1991. godine uz podršku dela snaga Oklopnog bataljona Gardijske motorizovane brigade - produži napad i tako dalje, i tako dalje. Moje pitanje glasi: U ovom trenutku, ko... pod čijom su komandom odredi TO...

Teritorijalne odbrane i odred Leve Supoderice... nakon 16. jedanaestog?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Znači, s obzirom da se naredba od 14. jedanaestog nije menjala, po mom shvatanju, oni su i dalje pod komandom majora Tešića.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sledeće pitanje. Nakon oslobođanja ili pada Vukovara, zavisi od interpretacije procesnih stranaka u ovom postupku, po vašem mišljenju - da li je prestala potreba za postojanjem prvog jurišnog odreda - JOD-a 1, kao i ostalih jurišnih odreda?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Činjenično stanje je to da odluku o postojanju jurišnih odreda donosi prepostavljeni starešina. U ovom slučaju, to je bio komandant pukovnik Mrkšić. Ako on odluči da nema razloga, on će ih rasformirati. Ako odluči da ima razloga, oni će i dalje postojati. Znači, nije na meni da ja procenjujem da li treba ili ne treba... Ja mogu da procenim šta se dešava u mom domenu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. S obzirom da ste izjavili da su privremenog karaktera do izvršenja zadatka - jurišne grupe i jurišni odredi, da li prestankom borbenih dejstava, po vašem shvatanju, prestaje i potreba, bez obzira na odluku komandanta, u tom vojnom smislu, za ovim jurišnim odredima i jurišnim grupama?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Gospodine Boroviću, ja sam bio vojnik, a kao vojnik vam odgovaram. Prepostavljeni starešina odlučuje o toj potrebi. Prema tome, jedini je pukovnik Mrkšić bio nadležan da kaže – oni će postojati ili neće postojati. Da li je on to uradio ili nije, ja to ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Kolega Weiner vam je pomenuo izjavu, citirao je jedan deo svedoka Ljubiše Vukašinovića, pa na osnovu toga crpm pravo da vam takođe kažem da je Ljubiša Vukašinović u toj izjavi naveo da je on 20. bio osoba koja je vršila pretres i odvođenje ljudi iz bolnice do autobusa, kao i da je on osoba koja je 15 ljudi iz kasarne vratio u vukovarsku bolnicu po naređenju. Da li ste vi upoznati sa tom izjavom?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja želim da kažem da ja to nisam radio. To što sam pročitao na tom papiru gospodin Vukašinović će imati pravo da to potvrdi ili da porekne. Ja kažem da ja to nisam radio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Danas vas je takođe poštovani kolega Weiner vredno pitao zašto niste tražili i da li ste tražili mene da se na ovaj Sud dovede Borivoje Tešić, kako bi svedočio. Vi ste rekli da je on bio svedok Tužilaštva i zašto oni to nisu uradili. Moje pitanje glasi: Da li je vama poznato da je Borivoje Tešić bio na spisku svedoka prvoopravljjenog Mrkšića? Da li vam je to poznato?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Da, bilo mi je poznato.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je to jedan od razloga zašto niste ni insistirali da ga i mi stavljamo na listu? Samo trenutak. Da li je to bio jedan od razloga?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Neću da ulazim u... u... u te razloge. Gospodin Borivoje Tešić, po mom hvatanju, nije bio svedok koga sam ja trebao da dovedem u svoju odbranu. Ja imam pravo da se branim onako kako smatram da je to najbolje za mene. Ako je neko smatrao da treba da ga dovede, ja apsolutno nisam imao ništa protiv toga.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Ni ja nemam ništa protiv toga. A da li ste smatrali da je Slavko Stijaković, zamenik komandanta Prvog motorizovanog bataljona sasvim adekvatna zamena, koja može ovom Sudu i Tužilaštvu da objasni vašu ulogu i zadatke, i mesto u sistemu komandovanja...

TUŽILAC WEINER: Ulažem prigovor.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, ovo nije stav koji može da se iznese na osnovu iskaza koji je izneo ovaj svedok. Vi pokušavate da opravdate lične odluke.

ADVOKAT BOROVIĆ: U pravu ste, časni Sude, hvala vam. Pošto je gospodin Weiner citirao Tešića u nekoliko navrata, ja bih zamolio da se u elektronsku sudnicu stavi engleska verzija izjave Borivoja Tešića od oktobra 2003. godine, paragraf broj 48.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Radiću, ovo je izjava koju je Tešić dao Tužilaštvu ovoga Tribunala i samo ćemo jednu tu rečenicu...

(Pretresno veće i sekretarijat se savetuju)

SUDIJA PARKER: U ovom trenutku imamo tehički problem, koji bi možda mogao brzo da se reši, ali u međuvremenu, da li taj dokument postoji u elektronskom sistemu, pa da možemo na taj način da pogledamo dokument?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, mislim da će biti jednostavnije, pošto se predočava samo jedna rečenica, da ovu englesku verziju damo tužiocu, da ja pročitam BHS verziju i da to predočim svedoku. To će ići veoma brzo. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Molim vas da uzmete englesku verziju od gospodina Borovića.

ADVOKAT BOROVIĆ: Onda da ja...

SUDIJA PARKER: Prevodioci kažu da nemaju nikakav tekst. Gospodin Weiner je sada zadovoljan, ali ne i prevodioci.

TUŽILAC WEINER: Ja imam svoju kopiju, pa bi možda prevodici mogli da uzmu ovu drugu kopiju.

SUDIJA PARKER: Da li onda možemo tu dodatnu kopiju da damo prevodicima?

ADVOKAT BOROVIĆ: Samo se radi o jednoj rečenici, tako da nema problema. Ja ču pročitati, i biće olakšan rad prevodiocima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, ovako. Gospodine Radiću....

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE:... gospodin Weiner je tvrdio da ste vi izmislili večeru kod komandira minobacačke čete Vučkovića, i upoređivao je tu večeru sa nekim večerama na koje su se pozivali ljudi iz nekih drugih predmeta. Vi ste ovde saopštili Sudu da ste 20. uveče nakon referisanja otisli kod komandira minobacačke čete Vučkovića i opisali ste ko je sve tamo bio. Tešić u ovoj svojoj izjavni koju je dao Tužilaštvu kaže sledeće u paragrafu 48: "Komandir moje minobacačke čete mi je kasnije rekao da je Radić ostao sa njim 20. novembra 1991. godine do kasno u noć". Pitanje: da li se ovo slaže sa onim što ste vi izjavili Tužilaštvu da ste do kasno u noć ostali na večeri kod komandira minobacačke čete Vučkovića? Da li se slaže?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da se slaže. Ja samo mogu da ponovim da sam tu noć proveo u kući u kojoj je tada boravio poručnik Vučković, danas...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se slaže? Kratko i jasno. Ovo što je izjavio Borivoje Tešić, da li je to to?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada vam je tužilac rekao da vi nigde niste ranije izjavili da vaši ljudi... da su vaši ljudi uradili krivično delo, a da vi to nigde niste porekli... vi ste osporili sve tačke optužnice, je l' tako?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se... da li postoji tačka optužnice koja govori o vašoj odgovornosti za izvršena dela potčinjenih?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste vi to takođe osporili?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Jakšić je na ovom suđenju, kao komandant Teritorijalne odbrane Vukovar, doslovce rekao: "Ja sam izdavao naređenja svojim komandirima četa Teritorijalne odbrane, a komandiri četa JNA dobijali su naređenja od majora Tešića direktno". Je l' to tačno?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja znam da je major Tešić izdavao zadatke meni i ostalim komandirima četa kada sam ja bio prisutan. Kome je izdavao dalje zadatke kada ja nisam bio prisutan, ja to ne znam. Da li je major... da li je gospodin Jakšić izdavao zadatke svojim komandirima, ja to ne znam. Ja to nisam svojim očima video. Ali nemam razloga da sumnjam i to mi je skroz logično onako kako je on to rekao pred ovim Sudom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I na kraju uvaženi kolega vam je predočavao šta je izjavio svedok P-024, tvrdeći o potčinjenosti jedinice njegovog

komandanta vama. Da li je vama poznato da smo mi u ovoj sudnici izveli Dokaz broj 198, to jeste, da je na fotografiji na kojoj se nalaze Šešelj, Tešić, Milan Lančužanin Kameni, da upravo taj svedok P-024, o kome vas je pitao tužilac, nije prepoznao svog komandanta Lančužanina? Prvo, da li vam je to poznato?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se toga.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I da li ste na osnovu svega toga što ste čuli - i dali odgovor Tužilaštву da je taj svedok mnogo štošta izmislio na ovom Sudu?

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Moje shvatanje da....

TUŽILAC WEINER: Ulažem prigovor časni Sude.

SUDIJA PARKER: Izvolite?

TUŽILAC WEINER: Traži se njegov komentar kredibiliteta svedoka, a na Sudu je da zaključuje o tom kredibilitetu.

SUDIJA PARKER: Nastavite molim vas, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Ja mislim časni Sude da je vreme da završim sa unakrsnim ispitivanjem i da je...

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ja vas molim...

ADVOKAT BOROVIĆ: Pardon, izvinjavam se, ponovnim ispitivanjem, a što se tiče, pošto sam ja završio i nisam, čini mi se, mnogo oduzeo vremena časnom Sudu, ukoliko optuženi kao svedok ima šta na kraju da kaže Sudu, da mu je ovo poslednja prilika.

SUDIJA PARKER: Gospodine Radiću, da li ima još nešto što biste želeli da dodate svom svedočenju?

SVEDOK RADIĆ: Ja bih vas zamolio za tu mogućnost, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Proceduralno gospodine Boroviću ovo nije u redu. Jer ako postoji neko pitanje koje još uvek brine gospodina Radića u vezi sa njegovim svedočenjem, mi ćemo svakako biti spremni da to sada saslušamo. Ali neka šira izjava gospodina Radića u ovom trenutku nije nešto što bi sada trebalo da se iznosi. To je trebalo da se iznese u vreme glavnog ispitivanja, kako bi moglo da se podvrgne unakrsnom ispitivanju. Gospodine Radiću, moram da vam kažem da ako je reč o nečemu što smatrate da treba da se doda vašem svedočenju, to možete da uradite ukoliko želite nešto da objasnite. To možete sada da iznesete.

SVEDOK RADIĆ: Hvala vam, časni Sude. Želim da kažem sledeće. Jugoslovensku narodnu armiju sam služio osam godina... punih. Za tih osam godine sam se trudio da budem častan oficir. Pređeno mi je od strane gospode iz Tužilaštva da svoje obaveze nisam izvršavao na način kako je to trebalo da radim. Ja ne mogu da prihvatom takav stav Tužilaštva ni u trenutku kada mi je rečeno da kada sam sam izjavio da sam prvi put čuo, odnosno lično pročitao iz novinskog članka 1992. godine, to je bilo negde sredinom te godine, da se tako nešto uopšte i desilo. Zašto tome nisam

verovao, nije mi data mogućnost da kažem. Ja bih molio samo za par minuta strpljenja....

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Radiću, ipak morate, iako je Pretresno veće strpljivo, čuli ste uput i ja ne bih zloupotrebjavao ovo što vam je dao predsednik Pretresnog veća. Budite potpuno kratki. I samo molim vas da se osvrnete na ono što je u unakrsnom ispitivanju i gospodin Weiner vama predočavao, i ništa više od toga. Ja sam znači to dužan, zato što poštujem red u ovoj sudnici. Čini mi se da ste ušli u jednu fazu kada ćete naširoko...

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Ne...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: da objašnjavate stav oko toga.

SVEDOK RADIĆ – ODGOVOR: Prvi čl... članak koji sam u Vukovaru pročitao o sebi glasio je: "100 dana vukovarskog pakla kapetana Radića", a ja sam tada u Vukovaru bio nepunih 20 dana. To je jedan od razloga zašto takođe nisam verovao u istinitost članka koji mi je tad bio dostupan. Članak koji mi je tad bio dostupan objašnjavao je neke situacije koje se apsolutno nisu desile. Ja molim ovaj časni Sud da snagom svog autoriteta pronađe taj članak, za koji mislim da je pisan ili u aprilu, ili u maju mesecu 1992. godine, jer mi je gospodin Weiner sugerisao da sam ja prvi i maltene, tako sam shvatio, da sam ja izmislio taj članak. Nisam. Znači, ukoliko možete to da proverite, ja vas molim da to uradite. Pre izvesnog vremena se takođe u jednom od medija pojavilo da je svedok P-13 izjavio kako sam ja silovao, a potom ubio ženu, što od tog svedoka pred ovim Sudom nikada nismo čuli. Jer ja to nisam nikad ni uradio. Ne verujem novinarima i moj je stav taj. Hvala vam na ovoj mogućnosti. Nemam više ništa da kažem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala časni Sude. Ja sam završio ovo dodatno ispitivanje i mislim da svedok, što se tiče Odbrane, nema više...

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Boroviću. Hvala vam, gospodine Radiću. Ovim je završeno vaše svedočenje. Sada možete da se vratite na vaše mesto.

(Pretresno veće i sekretarijat se savetuju)

SUDIJA PARKER: Da li ste spremni za vašeg sledećeg svedoka, gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, ja sam spreman, samo ne znam koliko je vremena... pošto sam potpuno izgubio orientaciju o vremenu. A, u redu, da. Petnaest do jedan. Da, spreman sam, samo da ga uvedu.

SUDIJA PARKER: Hvala. Mi prekidamo sa radom u 12.45 časova, a nastavljamo u 14.00 časova, i radićemo do otprilike 15.45 časova. Moramo tako da uradimo danas zbog toga što Pretresno veće ima neke druge obaveze. A sutra ćemo da zasedamo normalno do 17.00 časova i nadam se da ćemo uspeti da nadoknadimo nešto od vremena koje ste vi nažalost izgubili. Vi ćete u tome uspeti, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala časni Sude na podršci.

svedok Slavko Stijaković

(svedok ulazi u Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine, molim vas da pročitate naglas svečanu izjavu koju imate napisanu pred sobom.

SVEDOK STIJA KOVIĆ: Svečano izjavljujem da će govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Izvolite, sedite.

SVEDOK STIJA KOVIĆ: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, ja bih pre nego što počnemo, ako dozvoljavate, predao svedoku dokumenta koja su, naravno, najavljeni Tužilaštvo. To su ove naredbe koje smo imali na ekranu i mi ćemo to pratiti; ratni dnevnik Gardijske motorizovane brigade i njegova beleška, tako da budete i vi upoznati šta je tačno pred njim, ukoliko bude trebalo da se služi. Inače mislim da će sve biti na ekranu.

SUDIJA PARKER: Da li postoje kopije za Pretresno veće?

ADVOKAT BOROVIĆ: To je sve u sistemu, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Dakle, vi nameravate da svedoku predočite dokumenta na BHS-u, dok će Pretresno veće imati na ekranu engleske verzije?

ADVOKAT BOROVIĆ: Tako je, časni Sude.

(Pretresno veće i sekretarijat se savetuju)

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Boroviću. Pokušaćemo da uradimo tako da se pojedine engleske verzije stavljuju na naše ekrane da bi optuženi mogli da imaju verzije na BHS-u. Ali moram da kažem da vidim da su pred optuženima samo dva ekrana i svakako bi bilo praktično kada bi u ovu sudnicu doneli i treći ekran za optužene. Izvolite, možete da nastavite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja mislim časni Sude da bi praktičnije bilo da ostanemo bez jednog optuženog na optuženičkom mestu, ali dobro. To je samo stav Odbrane Miroslava Radića. Izvinite, malo sam se... Onda bi bilo mesta.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, da li biste bili ljubazni da se predstavite? Kada ste i gde rođeni, kakve su vaše porodične prilike?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam Slavko Stijaković. Rođen sam 12. jula 1960. godine u Banja Luci, u četvoračlanoj porodici, znači nas četvoro dece, radničkog porekla je porodica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koje ste škole završili pre nego što ste došli na Vojnu akademiju?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Pre dolaska na Vojnu akademiju, završio sam osnovnu školu u mestu rođenja, u Banja Luci. Nakon toga srednju vojnu školu, učilište u Sarajevu. Nakon završetka srednje vojne škole, službovaо sam dve godine kao podoficir u garnizonu Bar, Montenegro, Crna Gora, i odatle kao jedan od najboljih podoficira jedinice, upućen sam na školovanje u Vojnu akademiju kopnene vojske u Beogradu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Stijakoviću, nakon završetka Vojne akademije, da li biste bili ljubazni da nam opišete gde ste službovali, u kojoj armiji, u kojim jedinicama, i do kada je to sve trajalo, da vas ja ne bih potpitanjima prekidaо? Mislim da ćete vi to bolje sami onako taksativno nabrojati Pretresnom veću.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Još u poziciji podoficira, po završetku srednje vojne škole, upisao sam i studirao Fakultet političkih nauka. A po dolasku u Vojnu akademiju, ta znanja su mi omogućila da postignem višu... visok uspeh u Vojnoj akademiji, tako da sam studije završio sa srednjom ocenom 9.45. Kao takav student, ostavljen sam u učilištu u Sarajevu kopnene vojske, gde sam bio pet godina komandir grupe novih đaka, novih studenata i ujedno nastavnik ili predavač predmeta Taktike.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Nakon toga, kako je tekla vaša vojna karijera?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: U poziciji dobrog nastavnika, posle dve i po godine službe u garnizonu Sarajevo, tadašnje moje prepostavljene starešine su me predložile za unapređenje u čin kapetana prevremeno. Nakon unapređenja u viši čin i sve ocene koje sam imao u službi, praksa je bila da takvi oficiri u Jugoslovenskoj narodnoj armiji budu predviđeni za ubrzano vođenje u službi, to jest, raspoređivali su se na odgovorne dužnosti u odgovornim ili da kažem, najboljim jedinicama Jugoslovenske narodne armije. Na takav način, 1989. godine, na osnovu predloga mojih starešina iz školskog centra u Sarajevu, premešten sam ili prekomandovan u Gardijsku motorizovanu brigadu u Beograd, na dužnost komandira čete za obezbeđenje dvorova. Dvorovi su objekti posebne namene koje je ta jedinica obezbeđivala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Na kojim ste dužnostima do dolaska u Vukovar bili?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Na dužnosti komandira čete za obezbeđenje dvorova. Obzirom na moje vojno znanje iz škole, prepostavljena komanda na čelu sa komandantom brigade, pukovnikom Mrkšićem, predložila me je za svega nepunu godinu dana na novu, višu dužnost, a to je bila dužnost zamenika komandanta Prvog motorizovanog bataljona, gde sam bio zamenik komandantu majoru Tešiću Borivoju. Na toj dužnosti su otpočele... otpočeli događaji 1990. i 1991. godine, odnosno početak nesretnog ratnog sukoba na prostoru Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kažete da ste bili u Gardijskoj motorizovanoj brigadi. Čuli smo neka mišljenja i skoro da Pretresno veće i Odbrana, pa i Tužilaštvo imaju uvid o kakvoj se jedinici radi. Kao oficir Gardijske motorizovane brigade, šta vi možete reći, kakvog je to bila sastava, kakvog je bila sastava u vojnem pogledu, zatim u nacionalnom sastavu, i kakvi su uopšte bili oficiri i vojnici te Gardijske motorizovane brigade?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Moja saznanja su da je to jedinica u kojoj je biran kadar. Biran po mnogim kriterijumima. Ali presudan faktor ili razlog odlaska u tu jedinicu svakog starešine je bilo, pre svega, bile su pre svega njegove moralne vrednosti. One su detaljno proveravane kod svakog starešine prilikom dolaska u jedinicu, odnosno pre dolaska u jedinicu, tamo gde već ranije službuje. Sećam se da sam u garnizonu Sarajevo, pre dolaska u Gardijsku brigadu, imao više službenih razgovora. A u takvoj proveri jednoj, obuhvaćena je bila i moja cela porodica, tako da se u tu jedinicu nije moglo doći ako iza sebe nemate bar u drugoj generaciji potpuno čistu moralnu vrednost: i dede i oca i svih koji su pre vas... rođeni ili živeli i tako dalje...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala...

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Znači, nikakva krivična dela, nikakve krađe, nikakvi udesi, nikakve tuče, nikakve... prisustva nekim tada, recimo, u Drugom svetskom ratu, paravojnim strukturama i tako dalje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala, gospodine Stijakoviću. Čuli smo ovde da je to bila elitna jedinica koja je uglavnom se bavila obezbeđivanjem i visokih funkcionera i važnih državnih objekata. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da, to je jedinica imala posebne zadatke. Pored redovne obuke vojnika, obezbeđivala je najznačajnije objekte i ličnosti tadašnjeg rukovodstva tadašnje Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da li je to bio glavni zadatak te jedinice?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: To je bio jedan od glavnih zadataka jedinice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Čuli smo da u raznim vojskama postoje, pre svega Zapadne alijanse - postoje specijalne jedinice koje se bave borbom protiv terorizma, borbom u naseljenim mestima. Da li ste vi kao Gardijska motorizovana brigada bili elitni u tom smislu, ili u ovom smislu o kome smo do sada čuli mišljenje da ste obezbeđivali važne ličnosti, objekte?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja mogu govoriti sa pozicije dužnosti na kojoj sam se nalazio, zamenik komandanta Motorizovanog bataljona. Taj bataljon je imao osnovni zadatak obuku, redovnu obuku vojnika koji su dolazili na odsluženje vojnog roka. I posle te obuke, vojnici su obezbeđivali objekte posebne namene kroz realizaciju stražarske službe. Znači, taj deo njihovog vojnikovanja ili služenja vojnog roka, uglavnom je bio klasično stražarsko obezbeđenje. To je neki naj.... spoljnji obruč obezbeđenja nekog objekta.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: A pored, oprostite, a pored toga, ta dva bataljona motorizovana, imali su specifične zadatke počasti i dočeka i ispraćaja zvaničnika koji su protokolarno dolazili u posetu Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Stijakoviću. Da malo budemo konkretni. Da li vam je poznato koji je bio zadatak Gardijske motorizovane brigade kada je pošla na vukovarsko ratište?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Zadatak Gardijske motorizovane brigade prilikom odlaska na ratište, ja sam u poziciji zamenika komandanta bataljona mogao da pročitam na osnovu zapovesti koja nam je došla. O tome postoji odluka komandanta Gardijske motorizovane brigade, gde se tačno kaže zadatak brigade. Ja mogu prepričati tu oduku na sledeći način. Na delu ratišta grada Vukovara - deblokirati blokirano kasarnu Jugoslovenske narodne armije u gradu, u zoni koja je pod kontrolom paravojnih pobunjeničkih jedinica Hrvatskog vijeća obrane; deblokirati zarobljeno ili na silu zadržano stanovništvo kojeg je bilo negde između 5.000 i 6.000 ljudi, kojima je bio spečen bilo kakav pokret, izuzev samog grada. Obezbediti nakon toga potpun red i mir u zoni i čekati sledeće zadatke.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Da li znate, kada ste vi pošli u tu operaciju zvanu Vukovar? Koji je to bio period?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: To je bio septembar 1991. godine, mesec u kome su se često dešavali sukobi u delu Republike Hrvatske protiv jedinica Jugoslovenske narodne armije – blokada kasarni i razne informacije su kroz dnevnu štampu, pa i naše vojničko informisanje pristizali. Na osnovu tih događaja, očekivali smo kao starešine da se može desiti i upotreba naše jedinice na nekom od žarišta, gde se već pojavljuju sukobi. Tako smo u septembru mesecu, nakon domobilizacije naše jedinice, krajem septembra, mislim da je to bio 30., po propisima marševskom kolonom otišli u širi rejon grada Vukovara.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da nam kažete ukoliko vam je to poznato, kakav je bio sastav Gardijske motorizovane brigade, a posebno, da li vam je bilo poznato kakav je nacionalni sastav bio vašeg Prvog motorizovanog bataljona?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Kada je reč o Gardijskoj motorizovanoj brigadi, ja znam da je celokupna brigada pošla na marševski cilj... prema marševskom cilju, znači na zadatak, cela brigada. A što se tiče Prvog motorizovanog bataljona, na ovo pitanje nacionalnog sastava, mogu da kažem da je bataljon bio sastava kao i svih godina ranije, od svih naroda i narodnosti vojnici su bili u našem bataljonu. Ne mogu procentualno reći koliko je kojeg naroda bilo, ali poimenično, po likovima, po kontaktima sa vojnicima i starešinama, tvrdim i znam da je to bio višenacionalni sastav jedinice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da bi bilo jasno svima u ovoj sudnici, koji su to nacionalni sastavi i da li ih možete navesti? Koje su to bile nacionalnosti koji su sačinjavali...

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Starešine...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: ... vašu jedinicu?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Starešine i vojnici u našem bataljonu su imali: Srbe, Hrvate, Muslimane, Makedonce, Sloven... Slovenaca ne sećam se da je bilo, Mađara isto nešto malo. I uglavnom je to bio sastav Motorizovang bataljona.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Gospodine Stijakoviću, gde se nalazilo komandno mesto Prvog motorizovanog bataljona, konkretno u Vukovaru, kada su počele te operacije? Šta se dešavalо na tom komandnom mestu?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo... ..

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko je... ko je bio prisutan na tom komandnom mestu?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo na osnovu zadatka, odnosno konkretno zapovesti prepostavljene komande, razmestili bataljon u rejon Dubrave. To je jedno poljoprivredno dobro nadomak grada Vukovara. A nakon tu nekoliko dana boravka, na osnovu zadatka, ušli smo u sam grad. Našu jedinicu su ulazak u grad vodili ljudi koji su živeli u Vukovaru. Prosto, noć je bila i potreba da nam neko pomogne da što bezbrižnije, ili da kažem, sa što manje problema dođemo na svoje marševske ciljeve. Desilo se da smo mi zajedno, znači moj komandant, major Tešić, ja i cela komanda bataljona, krećući se negde u sredini rasporeda jedinice peške, da stignemo na početak ulice Svetozara Markovića... Tu smo po preporuci tog vodića sreli Mirka Jagetića, čoveka koji živi u Vukovaru. Pa pošto sam ja Slavko a on Mirko... Postoji u našoj ranijoj mladosti nekih stripova Mirko i Slavko, vi već to Boroviću znate. Mi smo se na šaljiv način upoznali. Noć je bila. I on je meni rekao meni: "Slavko, 'aj'te vi u moju kuću, tu je prilično bezbedno". Eto, na takav način je smestila se u njegovu kuću komanda Prvog motorizovanog bataljona.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ko je sačinjavao komandu na komandnom mestu Prvog motorizovanog bataljona?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Komanda je imala pre polaska na ratište, komandanta majora Tešić Borivoja, ja sam mu bio zamenik. Pomoćnik za moral mu je bio Željko Simanić, koji je pre odlaska na ratište, teško obolio i nažalost, preminuo od teške bolesti, tako da je meni zapala obaveza, a i zadatak mog komandanta da ujedno, pored redovne dužnosti, obavljam i dužnost pomoćnika za moral. U komandi je takođe bio i referent opštih poslova, stariji vodnik Bojić, i komandir odeljenja veze Stamenković. Oni su imali svoje vojničke sastave, komandu stana i odeljenje veze. To je sačinjavalo komandu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala...

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Samo, oprostite... Prilikom polaska na zadatak, prepostavljena komanda nam je pretpočinila vod vojne policije, jer to naš bataljon u svom sastavu pre nije imao. Znači, taj vod vojne policije na čelu sa komandrom potporučnikom...

prevodioci: Prevodioci nisu čuli ime.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR:... Stefanovićem, javio se u naš bataljon pre odlaska na ratište. Imao je zadatak da obezbeđuje komandu, da izvršava moje zadatke, jer ja sam po našim pravilima upotrebe, kao zamenik, najodgovornije lice za: smeštaj komande, obezbeđenje komande, red, disciplinu i sve zadatke koji su komandantu važni na mestu gde je smeštena komanda.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Prevodioci nisu čuli ime komandanta voda vojne policije, pa ako biste bili ljubazni da ga ponovo saopštite?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Potporučnik Stefanović.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li nam možete reći, gospodine Stijakoviću, ko je i kada dolazio na referisanje, i šta uopšte znači referisanje na komandnom mestu?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Na komandnom mestu, pored članova komande koji tu rade, povremeno su dolazile potčinjene starešine na referisanje. Pojam "referisanje" je iznošenje ili upoznavanje komandanta sa stanjem u jedinici potčinjenoj, predlozima u vezi jedinice - šta to potčinjeni traži da komanda uradi za njega, i nakon toga - preciziranje zadatka od komandanta potčinjenima. Najčešće je to bio neki način našeg okupljanja i referisanja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada izdate zadatke potčinjenim jedinicama, a to su komandiri četa, prepostavljam, koliko ste imali četa i koji su to bili komandiri?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo u bataljonu imali tri motorizovane čete. Prve čete je bio komandir kapetan Bojkovski, Druge čete kapetan Zirojević, Treće čete kapetan Radić. Protivoklopne čete kapetan Kopčić, i pomoćnik komandanta za pozadinu je bio kapetan Stančić.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Stijakoviću. Vi kažete, izdate im zadatke. Sledeći dan kada dođu na referisanje, da li oni vama referišu o izvršenim zadacima koje im je izdao komandant Borivoje Tešić? Kada kažem vama, mislim na komandno mesto Prvog motorizovanog bataljona?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: U metodu rada naše komande.... u metodu rada naše komande, komandant Tešić je uvijek otvarao sastanak, proverio prisutnost, kontaktirao, malo razgovarao sa komandirima o opštim stvarima ili... prosto da ih ljudski doživi. Nakon toga, davao je najčešće meni reč da ja pribeležim i saslušam sve što komandiri imaju da iznesu. Kažem, u metodu rada, vladala je jedna demokratična atmosfera. Naši potčinjeni su mogli na tom sastanku uvek reći sve, ama baš sve što je njih tišilo, sve probleme, bez ikakvog straha da će zbog neke slabosti doživeti neku neprijatnost. Nakon tog njihovog iznošenja, najčešće sam ja beležio ono što je važno u naše beležnice, operativni i ratni dnevnik, a nakon toga najčešće sam od komandanta Tešića imao odobrenje da predložim kako upotrebiti bataljon ili našu jedinicu u vezi sa nekim predstojećim zadatkom. Taj predlog je komandant saslušavao, korigovao, dopunio ili kompletno odobrio. Kada on kaže: "Odlučio sam da ovako radite.", to je bio kraj.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A kakva je uloga bila vojne policije o kojoj... o kojoj ste malopre pričali? Šta su oni radili u okviru komandnog mesta, koje su imali zadatke koje ste vi njima, kažete, zadavali?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Vod vojne policije na početku borbenih dejstava imao je osnovni zadatak prvo da obezbedi komandno mesto sa jednim... sa jednom njihovom grupom. Znači, da spreči da bilo ko može da neovlašćeno ulazi, napasti komandno mesto, ubiti komandanta, komandu ili tako dalje. To su izuzetno osetljive ličnosti na ratištu. Nakon toga, drugi zadatak im je bio da, obzirom da smo se našli u zoni gde je velika koncentracija raznih ljudi, civila, gde se ljudi kreću, gde ljudi žive i tako dalje, da na pojedinim mestima kontrolišu ljudе, da vidim ko je koja

jedinica, gde ko ide, šta ko radi i tako dalje, posebno u toj užoj zoni komande. Zatim su imali zadatak da, obzirom na stanje na frontu, kada se desi da naša jedinica zarobi ili da joj se preda neki od pripadnika, ovaj, paravojnih jedinica, njihov je zadatak bio da po propisima upotrebe jedinica vojne policije, te ljude: vežu, razoružaju, pretresu, identificuju, i na osnovu naređenja komandanta bataljona, transportuju u sabiralište ratnih zarobljenika, koje se nalazilo u Negoslavcima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li se nekada dešavalo da uhapse i privedu pripadnike Jugoslovenske narodne armije ili neke druge formacije koja je bila na tom prostoru?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Meni nije poznato da su imali i tih problema. Ali, obzirom na raznu strukturu i razne probleme koji su se, pre svega, velikom koncentracijom dobrovoljačkih jedinica našle tu, moguće je da su nekad morali i na takav način rešiti neki problem, to jest, da vojnike ili nedisciplinovane, ili ljude koji su se opili, ili koji na razne načine prave smetnju u izvršavanju određenih zadataka, da i te ljude kontrolišu, uljude, privedu ili predaju njihovim starešinama na dalje rešavanje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Još jedno pitanje pre pauze, vezano za to. Da li ste bilo kada vi čuli da su pripadnici vojne policije, kojima ste vi izdavali zaduženja, pretukli nekoga ko je uhapšen? I da ste eventualno to videli, šta biste vi preduzeli?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Prvo, ja to nisam ni video.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli bilo kada da se to desilo?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Drugo, to je mala struktura, jedinica je mala, taj vod, raspoređen u svako odeljenje na po zadatku. Sumnjam da bi oni stizali toliko baš sve iskontrolisati. Ali, da sam ja to tako nešto video, znači sigurno bi taj vojnik i taj starešina bio kažnjen, odnosno, preduzete mere. Jer molim vas, zar bi ovaj bataljon izvršio dobijeni zadatak da smo mi tukli našu vojsku?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, mislim da je vreme pauze dragocene, pa bih predložio da odemo na pauzu?

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Boroviću. Sada prekidamo sa radom i nastavljamo u 14.00 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, da li znate da objasnite Sudu šta znači reč koju smo često puta čuli, "sadejstvo", u vojnom smislu?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: U vojnom smislu sadejstvo je radnja kojom se susedne jedinice međusobno podržavaju u izvršavanju konkretnog

dobijenog zadatka. Ono se može ostvarivati: vatrom, pokretom, manevrom, a može se ostvarivati i uzajamnom razmenom podataka u toku izvođenja borbenog dejstva.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je vama poznato koje su jedinice Teritorijalne odbrane sadejstvovale sa jedinicama Gardijske motorizovane brigade, a koje sa Prvim motorizovanim bataljonom?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja sadejstvjuće jedinice Gardijske motorizovane brigade ovog trenutka ne mogu da se setim, obzirom da je to viši nivo komandovanja i nije me interesovalo ali što se tiče Prvog motorizovanog bataljona, sadejstvjuće jedinice su bile na početku borbenih dejstava odred Teritorijalne odbrane Petrova gora. Nakon nekog vremena, odred Teritorijalne odbrane Leva Supoderica. To je jedan dobrovoljački sastav. I bio je po naredbi prepostavljene komande formiran odred teritorijalne jedinice iz Novog Sada. Međutim, ta jedinica nije mogla nikad da zaživi, obzirom na probleme kadrovske, pre svega, starešinskog sastava.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da kažete Sudu šta znači "pravac dejstva" neke jedinice?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Pa pravac dejstva je jedna linija materijalizovana na zemljištu, i ona se obično povlači od polaznih tačaka, polaznih položaja, a završava sa ciljem. Znači, svaka jedinica koja dobije pravac dejstva, ima na kraju nekakav cilj. Znači, tim... tom linijom materijalizovanom na zemljištu, možemo reći da jedinica izvršava zadatak na svom pravcu dejstva.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato, koji je bio pravac dejstva komandira čete Saše Bojkovskog?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja to mogu da pokažem na karti, ako bi mogli da pokažete mi. Ja se sećam da je ta naša Prva četa, kojom je komandovao kapetan Bojkovski bila na desnom krilu bataljona, i ona je bila u sadejstvjućem odnosu sa jedinicama Drugog motorizovanog bataljona. To je pravac koji izvodi ka samom centru Vukovara, ka mostu, znači od polaznog položaja, od pruge pa nadalje, kroz Pionirsko naselje do centra Vukovara.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kasnije ćemo staviti kartu, pa ćemo vam pomoći da bolje orijentisani pokažete ono što smatrate da je dobro na ovo pitanje. Moje pitanje glasi: da li vam je poznato koja je jedinica Teritorijalne odbrane sadejstvovala na pravcu dejstva Saše Bojkovskog? Da li je vama poznato?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Na početku borbenih dejstava, na pravcu upotrebe Prve motorizovane čete, odnosno na pravcu gde je zadatak izvršavo kapetan Bojkovski, bila je sadejstvjuća jedinica jačine oko jedne teritorijalne čete odreda Petrova gora.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato da li je Stanko Vujanović bio na pravcu dejstva čete kapetana Saše Bojkovskog?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Pripadnik Teritorijalne odbrane Petrova gora Stanko Vujanović je nama poznat od prvog dana, od kako smo mi došli na ratište na prostoru Vukovara. Naime, on je bio u grupi vodića, ljudi koji su pre našeg angažovanja i ulaska u sam grad, došao sa jednom grupom teritorijalaca da nam pomogne, znači da povede svaku četu na pravac upotrebe, jer su to ljudi koji su tu živeli i koji to jako dobro znaju. A s druge strane, imali su već određena borbena

iskustva, pa su i time mogli pomoći da se sa što manje žrtava dođe do željenog cilja. Sećam se da je to prvo veče kad su došli vodići, među njima bio i Stanko Vujanović, koji je vodio tu našu prvu četu zajedno sa kapetanom Bojkovskim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da li je on kasnije, za vreme borbenih dejstava, ostao na tom pravcu Saše Bojkovskog da sadejstvuje sa četom kapetana Saše Bojkovskog?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Pa logično je da su vodići bili iz četa teritorijalnih od odreda Petrova gora. Logično je da je iz svake od tih četa vodić bio sa pravca gde su oni već izvodili borbena dejstva, pa tako i pomenuto ime, Stanko Vujanović, odnosno pomenuto lice, je bilo iz jedinice voda ili čete Teritorijalne odbrane, koje je već ranije dejstvovalo na pravcu prema Pionirskom naselju. I logično je da je takav i vodio Prvu motorizovanu četu zajedno sa kapetanom Bojkovskim na pomenuti pravac upotrebe.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete da su bili u sadejstvu, je l' tako?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da, njih su... Stanko Vujanović je imao na početku zadatak vodiča, do dolaska na pravac upotrebe, a nakon toga se svaki od tih vodiča vratio u svoj prvobitni sastav i nastavio dalje dejstva. A u odnosu na pomenutu Prvu četu, to je bilo klasično sadejstvo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Čuli smo ovde tvrdnju da Stanko Vujanović nikada nije sa svojom Teritorijalnom odbranom bio na pravcu čete kapetana Radića. Je l' to tako... tačno?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam vama objasnio kako sam Stanka Vujanovića prvi put video, koji je on imao zadatak, i nakon toga znam da je odred Petrova gora sadejstvujući nama, zadržao prvobitni raspored jedinica. To znači da je i pomenuto lice dalje dejstvovalo na pravcu koji smo malopre analizirali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. U ovom postupku sadejstva, ko komanduje jedinicama Jugoslovenske narodne armije, a ko komanduje jedinicama Teritorijalne odbrane i Leve Supoderice?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Kada je reč o toj radnji sadejstva između odreda Teritorijalne odbrane Petrova gora, pa nakon toga, kada se pojavio u zoni dejstva i dobrovoljački odred Leva Supoderica, samo izvršenje zadatka koji smo mi pripremali u komandi bataljona, a posle u komandi jurišnog odreda, najčešće se na tom zadatku... sastanku i u toku tog pripremnog perioda zadatka, tačno određivalo koja će jedinica šta, dokle, kako izvršiti, i onda su se međusobno te jedinice upoznavale. Tako da, recimo, odred Petrova gora u nekom konkretnom zadatku nije mogao biti celokupno angažovan, nego samo po njihovoј proceni, po proceni komandanta odreda, onaj deo jedinice koji je mogao neki konkretan zadatak da izvrši. Taj konkretan zadatak bih vam najlakše opisao, recimo, u borbi za oslobođanje raskrsnice Nova ulica – Otokara Keršovanija. Na toj raskrsnici sadejstvo je bilo po sledećem: jedan deo naše jedinice u vojnički sastav imao bi zadatak da blokira određen deo rejona, konkretno desni deo Nove ulice. Deo jedinice Petrova gora, odreda Petrova gora blokirao bi levi deo ulice. Centralnim delom bi se upotrebila, recimo, najhrabrija izabrana grupa od odreda Leva Supoderica. I ti konkretni zadaci na konkretnom objektu rukovođeni su od strane najčešće nas aktivnih starešina.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A neposredno komandovanje Teritorijalnom odbranom i Levom Supodericom su imali...

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Tu postoji, oprostite, tu postoji vremenska distanca.... tu postoji vremenska distanca kada je ko imao faktičku nadležnost da komanduje pomenutim sastavima. Pa konkretno, naš Prvi motorizovani bataljon kada je došao na izvršenje zadatka, njime je komandovao naš komandant major Borivoje Tešić. To je organizovana kompletne jedinica sa delom jedinica koje su iz Gardijske brigade pridate za podršku: vod vojne policije, vod pionira, vod tenkova, vod BOV-a. Znači, to je sastav matični koji je postojao. Odred Petrova gora u početnoj fazi je bila samostalna jedinica u zoni. Zašto? Oni su već nekoliko dana ili meseci, ja to sad sigurno ne mogu potvrditi, izvodili određene akcije u zoni gde su se našli. Znači, to je bila organizovana jedinica koja je živela i ratovala sve dok i mi nismo došli.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Samo za trenutak. A ko je bio komandant Teritorijalne odbrane Vukovara? Da li je vama bilo poznato?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja znam da je komandant odreda Petrova gora, teritorijalni sastav, bio Jakšić, kapetan Jakšić. A ko je bio kompletne Teritorijalne odbrane u samom gradu, ja to ne znam. Ja znam samo kapetana Jakšića, komandanta odreda Petrova gora.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Mi smo ovde čuli tvrdnju da je kapetan Jakšić bio komandant Teritorijalne odbrane celog Vukovara i da je on komandovao svim jedinicama Teritorijalne odbrane... na području Vukovara.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja takvu njegovu ulogu ne znam. Ja ga znam kao komandanta odreda Petrova gora.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li je on na komandnom mestu Prvog motorizovanog bataljona bio kada su deljeni zadaci, konkretna zaduženja?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: U početnoj fazi borbenih dejstava, kada smo... te dve jedinice, znači odred Petrova gora na čelu sa komandantom kapetanom Jakšićem i Prvi motorizovani bataljon na čelu sa komandantom majorom Tešićem, u početnoj fazi borbenih dejstava to su bile dve paralelne po svojim pravima, zadacima - susedne jedinice. Kao takve, u početku borbenih dejstava, povremeno je moj komandant sa kapetanom Tešićem... ovaj, komandant major Tešić sa kapetanom Jakšićem imao susrete i dogovore oko upotrebe jedinice. On svoje, ovaj svoje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je vama poznato do kada su komandiri četa Teritorijalne odbrane, do kog datuma su dolazili na komandno mesto vaše, odnosno Borivoja Tešića, odnosno Prvog motorizovanog bataljona?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Komandiri četa Teritorijalne odbrane nikada nisu dolazili na komandu Prvog motorizovanog bataljona. Isključivo je na komandno mesto dolazio komandant odreda Petrova gora, komandant odreda dobrotoljaka snaga Leva Supoderica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Na to sam i mislio. Hvala. Možete li sada, pošto ste rekli da vam treba karta...

ADVOKAT BOROVIĆ: Da stavimo na ekran, predložio bih *Dokaz broj 357* i zamolio bih službenika da ode do svedoka i da mu preda olovku s kojom eventualno može da ucrti i pokaže Pretresnom veću ono što ga budemo pitali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vidite ovu kartu, gospodine Stijakoviću?
SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li treba da se uveliča možda malo, da bude bliže ovaj centar?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Mislite na naseljeni deo grada Vukovara?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da.
SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Može.

ADVOKAT BOROVIĆ: Zamolio bih službenika ako može malo da...

SVEDOK STIJA KOVIĆ:...poveća.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Pa dobro, možda ču moći i ovako da odgovorim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Malo danas tehnika... malo ima probleme, pa da ih ne mučimo. Je l' možete možda na ovoj....?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, da li biste na ovoj mapi pokazali gde se nalazi Petrova gora, naselje Petrova gora?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: To je ovaj deo oko... Ovaj deo raskrsnice puteva.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste to obeležili sa brojem 1 i zaokružili taj broj sa strane?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: ... (*svedok obeležava*) ... Sa strane?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da. Van kruga i zaokružili.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Evo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste nam pokazali gospodine Stijakoviću gde se nalazilo vaše komandno mesto?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: To je ulica Svetozara Markovića. Evo ga tu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste to zaokružili i stavili sa strane broj 2?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Može. ... (*svedok obeležava*) ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, da li možete da nam pokažete koji je bio pravac dejstva Treće motorizovane čete, pravac dejstva Prve i Druge motorizovane čete?

prevodioci: Molimo svedoka da govori na mikrofon.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Pa ako je ovde bilo komandno mesto, logično je da je ovo bio pravac Prve, ovo bi bio pravac Druge....

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Stavite pravac Prve čete - jedan rimske i zaokružite, pravac Druge čete - dva rimske...

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Dva ... (*svedok obeležava*) ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I pravac Treće...

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Tri ... (*svedok obeležava*) ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li nam možete sa brojem 3 obeležiti gde se nalazi Milovo brdo ako vidite na toj karti?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Broj 3 ... (*svedok obeležava*) ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I zaokružite.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: ... (*svedok obeležava*) ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, ja bih molio da se ovo uvede u dokaz?

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet broj 788.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Neće nam više trebati ta olovka za sada.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, pomenuli ste jurišne odrede. Šta znači jurišni odred i da li znate zašto i kako su formirani jurišni odredi u Vukovaru?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: U prethodnom objašnjenju vremenskog perioda formiranja privremenih sastava, hteo sam vam reći, između ostalog i to. Ali evo pitanja, pa vam mogu odgovoriti. Jurišni odred je u našoj nauci privremeni sastav koji se formira shodno na specifični zadatak koji sledi jedinici. Taj specifikum u konkretnom slučaju se izražavao kroz dejstva u naseljenom mestu, gde je front upotrebe jedinice značajno smanjen. Znači, to je prostor upotrebe pravilski značajno smanjen. Iz tog razloga, a obzirom na čvrste zidane objekte i naselja, onda se u našoj praksi formiraju ti takozvani privremeni sastavi, koji su na snazi i u funkciji samo za određen konkretni zadatak. Obzirom na takvu postavku koju smo mi imali na pravcu upotrebe naših bataljona, prepostavljena komanda je sasvim logično, odmah na početku borbenih dejstava i naredila - da mi na našem pravcu napada formiramo jurišni odred. Taj prvi formirani jurišni odred dokazan je, odnosno postoji dokaz o tome u vidu naredbe i odluke komandanta brigade. To je negde bilo, ovaj, na samom početku borbenih dejstava. Takav jurišni odred je imao u svom sastavu naše tri motorizovane čete, vod tenkova, vod inžinjerijsko... inžinjerijski vod pionira, vod BOV-a protivvazdušne odbrane i ovaj spomenuti vod vojne policije. To je prvobitni sastav Prvog jurišnog odreda. I on je takav dejstvovao sve do 29. oktobra.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A šta je bilo 29. oktobra 1991. godine, vezano za jurišni odred?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: 29....

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Budite ljubazni, moramo malo lakše, da bi ulazilo u transkript.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Oprostite. Znači, 29. oktobra usled problema na frontu, problema sadejstva bataljona sa odredima Teritorijalne odbrane, usled problema sa izuzetno dobrom organizovanom odbranom, odnosno dejstvima protivnika, naša komanda je donela odluku da taj naš Prvi jurišni odred osnaži, ojača. Pa je on na osnovu naredbe od 29. desetog proširen, i u sastav Prvog jurišnog odreda su ušle sledeće jedinice: Prvi motorizovani bataljon, odred Teritorijalne odbrane Petrova gora, dobrovoljački odred Leva Supoderica, i teritorijalni odred dobrovoljačkih snaga Novi Sad.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja bih časni Sude, zamolio da se stavi na ekran Dokaz broj 410, pošto vidim da je svedok na toj temi, pa bi mogli istovremeno da iskoristimo da se ne vraćam ponovo. To je dakle odluka o kojoj govori svedok od 29. oktobra 1991. godine.

SVEDOK STIJA KOVIĆ: Tačka 2, evo...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak.

ADVOKAT BOROVIĆ: To smo već danas imali u toku suđenja ali zamolio bi da stavimo na ekran. Da stavimo tačku 2 "Zadaci jedinicama".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sad bih zamolio gospodine Stijakoviću, pošto imate to na ekranu, počeli ste da govorite, da pročitate ovaj sastav i da kažete da li je to bilo i formalno na terenu stanje - kako piše u ovoj naredbi?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: U uvodu želim reći da je do ovog termina "Prvi motorizovani bataljon" imao odred ali isključivo od snaga koje smo doveli iz Beograda. A nakon ove naredbe koja kaže: Prvi jurišni odred sastava: Prvi motorizovani bataljon, zatim ovaj vod bataljona vojne policije, vod policije koji je već bio s nama, odred Leva Supoderica, odred Petrova gora, četa dobrovoljaca iz Novog Sada i tenk M-84, jer je u međuvremenu dva već uništena, i ovaj Pionirski vod iz inžinjerijske čete. Znači, to je sastav koji je prvi put formiran po ovoj pomenutoj naredbi. Komandant jurišnog odreda logično je bio major Borivoje Tešić.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste, s obzirom da ste bili zamenik komandanta Prvog motorizovanog bataljona, i bili na području Petrove gore, videli čime raspolaže Teritorijalna odbrana. I moje pitanje glasi: Da li je Teritorijalna odbrana na Petrovoj gori imala svoju logistiku, to jeste da li je... šta je ona imala od logistike na tom području u trenutku kada vi dolazite na to područje kao JNA?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam već rekao da je odred Petrova gora jedinica koja je izvršavala zadatke pre dolaska naše jedinice. Sasvim je logično da je ta jedinica imala sve elemente funkcionalnosti: pozadinskog zbrinjavanja, sanitetskog zbrinjavanja i svih funkcija pozadinskog obezbeđenja. Prema tome, mi kad smo došli na taj prostor sa svojom jedinicom, zatekli smo jedan potpuno organizovan zaseban celovit sastav, koji se zvao odred Petrova gora.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kažete da su imali sanitet, kuhinju svoje snabdevanje municijom. Da li su imali svoje snabdevanje gorivom?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Pa da, sve funkcije pozadinskog obezbeđenja su bile već tu. Oni su živeli i radili pre nego što smo mi došli.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Jedinice Jugoslovenske narodne armije, kada su došle na to područje, da li su imale svoju bolnicu? Koji je izvor bio njihovog snabdevanja municijom? Gde su se oni hranili?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Jedinice...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je to bilo nezavisno?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Jedinice Jugoslovenske narodne armije, a evo konkretno - jedinica u kojoj sam ja bio zamenik, imala je već odavno uigrane šeme snabdevanja koje su funkcionisale i u... i u miru. Prema tome, svi sastavi pozadinskog obezbeđenja su se samo dislocirali na ratnu zonu. I normalno smo snabdevani iz svojih jedinica ama baš svim kompletним artiklima. Bilo je tu čak i nekih sugestija od prepostavljene komande da se nikako iz mesnih izvora ništa ne koristi, zato što je to područje koje je već dugo vremena pod ratnim dejstvima, gde se mogu pojaviti razne zarazne bolesti, gde ta hrana, voda i ostalo mogu biti ozbiljan problem. I znam da smo mi sve preduzimali da kompletно pozadinsko obezbeđenje, znači snabdevanje jedinica ide isključivo linijom pozadinskog snabdevanja od prepostavljene komande ka nama. Naša prepostavljena komanda je imala svoje pozadinske elemente u selu Berak i naši su pozadinski elementi išli, nešto smo dovozili sami sebi, a nešto su oni slali na... na lice mesta.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ja bih zamolio malo laganje da pričamo obojica. Kada sam vas pitao o jurišnim grupama, skraćeno nazvanim JOD 1, kada ste rekli da su bili privremenog sastava ili do izvršenja zadatka, moje pitanje glasi... govorili smo o jurišnom odredu. Moje pitanje glasi, izvinjavam se: da li vam je poznato da su u tom periodu, u okviru JOD-a, jurišnog odreda, postojale jurišne grupe? I kakvog su one karaktera bile?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Obzirom na crtež koji sam vam prikazao, gde se jasno vidi pravac upotrebe svake naše čete, na tom pravcu, kada se pojavila vatrena tačka ili neko uporište neprijatelja, protivnika, komandir čete bi, i najčešće je, formirao jurišnu grupu. To su privremeni sastavi koji u svom... u svojoj strukturi imaju tri do četiri podgrupe, a broje oko 30 do 50 ljudi. Ti privremeni sastavi se tako organizuju da samo za određen taj konkretan objekat izvrše zadatak, i oni se po izvršenju zadatka vraćaju u matični sastav svojih: vodova, četa i tako dalje. Tako smo na pravcu upotrebe povremeno angažovali i formirali tri jurišne grupe. Obzirom da smo imali tri oficira u pr... prvom rasporedu, logično je da su ti oficiri, obzirom na zadatak koji su imali povremeno, formirali jurišne grupe.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste rekli da je formiran JOD 1, takođe ste izjavili da je major Tešić bio komandant i JOD-a 1 i Prvog motorizovanog bataljona, je l' tako?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja bih molio da se na ekran stavi odluka... Dokaz broj 430.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Molio bih tačku 4 gospodine Stijakoviću da pročitate? To je naredba komande Operativne grupe Jug od 14. novembra 1991. godine. Malopre ste čitali naredbu od 29. oktobra i pročitali ste sastav JOD-a.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta kaže tačka 4?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Tačka 4 ove naredbe od 14. novembra kaže: "JOD 1", znači Prvi jurišni odred, pa u zagradi piše: "minus Prvi motorizovani bataljon iz sadašnjeg rejona borbenog rasporeda prebaciti na pravac: ulica Dalmatinska, ulica Alije Alijagića, Vodotoranj".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da pročitate i tačku 5, koja se nalazi na sledećoj strani, kada se pojavi na ekranu?

ADVOKAT BOROVIĆ: Ne. Sledеća tačka 5 u istom ovom dokumentu. To nije to.

SVEDOK STIJA KOVIĆ: Podtačka. Vi ste pokazali tačku 5, u redu, ali podtačku iz tačke 2.

ADVOKAT BOROVIĆ: Tako je. Na vrhu gore, tekst na sledećoj strani.

SVEDOK STIJA KOVIĆ: Pardon, tačke 4, tačke 4. E sad prvu onu gore, 5. E, to povećajte.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da pročitate gospodine Stijakoviću ovu tačku broj 5?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: "Prvi motorizovani bataljon iz sadašnjeg rejona borbenog rasporeda: obezbediti dostignutu liniju, uspostaviti punu kontrolu osvojenog prostora i sadejstvovati snagama u napadu na pravcu....

prevodioci: Molimo svedoka da malo sporije čita. Hvala.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Oprostite. "Prvi motorizovani...", ponavljam: "Prvi motorizovani bataljon iz sadašnjeg rejona borbenog rasporeda: obezbediti dostignutu liniju, uspostaviti punu kontrolu osvojenog prostora i sadejstvovati snagama u napadu na pravcu ulica Šundarčićeva - ulica Maršala Tita. Biti u gotovosti za aktivna dejstva na pravcu Milovo brdo – mostovi na reci Vuki".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Stijakoviću, šta znači po vašem tumačenju, kao svedoka u ovom predmetu, tačka 4, koju ste prethodno pročitali? Vratite se na tačku 4. Imate to u svome tekstu.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da li je problem da to grafički uradim?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Mislite da nacrtate?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da odgovorim. Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa ako je tehnički izvodljivo - može. Ali mislim da... da ćemo zamarati Sud i da vi to možete ispričati ovako.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Pokušaću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro, može...

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: To znači...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Može, može.

ADVOKAT BOROVIĆ: Zamolio bih da mu date jedan papir i olovku i da nam... da se uključi ELMO i da nacrta tu šemu koju je zamislio sada svedok na licu mesta.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, gospodine Stijakoviću pod jedan: nacrtajte sastav JOD-a 1?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Iz Dokaza 410, molim vas.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tako je. Napišite Dokaz 410, crtajte.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: ... (*svedok obeležava*) ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da čitkije ta slova latinična, ako već pišete, štampano, lepo, jedno po jedno napišete?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ovo je cirilično, a mogu i latinicu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pišite latinicom.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: ... (*svedok obeležava*) ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da gore napišete datum 29. deseti 1991. godine?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: ... (*svedok obeležava*) ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li biste sada ispod...

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Malo objašnjenje. Uočite – ovo je Prvi motorizovani bataljon. Ovo. A ovo je odred Leva Supoderica, a ovo je odred Petrova gora, i ovo je odred čete... teritorijalnih dobrovoljaca Novi Sad. To su paralelni sastavi u okviru jurišnog odreda. Susedi. Obzirom da je Tešić komandant Prvog motorizovanog bataljona, najstručnije lice bilo u tom sastavu, prepostavljena komanda je normalno njega postavila da bude komandant ukupnih snaga koje su bile u okviru jurišnog odreda. A sada...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Napišite 14. jedanaesti...

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: A sada Dokaz... Oprostite, opet latinica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 430.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR:... 430.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 14. jedanaesti 1991. godine.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: 14. jedanaesti 1991. godine ... (*svedok obeležava*) ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ovo sve ostaje...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nacrtajte?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: ... (*svedok obeležava*) ... JOD 1, pa ima u svom sastavu odrede... znači odred Leva Supoderica, odred Petrova gora, četa dobrovoljaca Novi Sad. Ovo je sastav jurišnog odreda koji je formiran 14. jedanaestog 1991. godine. To je tačka broj... koji ste malopre rekli?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 4.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: 4. A van tog odreda ova jedinica, znači Prvi motorizovani bataljon, izlazi iz tog sastava i on postaje nezavisni deo i tako i komanda u tački 5 govori. Znači, daje zadatke...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: ... jurišnom odredu...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Zamolio bih da... časni Sud da ovu skicu uvedemo kao dokaz?

SUDIJA PARKER: Uvrštava se u spis.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet broj 789.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, da li nam možete kratko protumačiti tačku 5 u kojoj piše: "Prvi motorizovani bataljon iz sadašnjeg rejona borbenog rasporeda – obezbediti dostignutu liniju"? 14. jedanaestog, koja je to dostignuta linija - koja se obezbeđuje?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da li biste mogli da vratite šemu, gde sam vam pokazao pravce upotrebe jedinica potčinjenih? A mogu vam to reći. Cilj i osnovni objekat je bio naselje Milovo brdo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje glasi: kada ste vi izašli i osvojili Milovo brdo?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Prvi jurišni odred po naredbi od 29. desetog, 10. novembra 1991. godine je izašao na objekat Milovo brdo i time završio dejstva u zoni jurišnog odreda.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A jurišni odred nakon osvajanja Milovog brda, na kom je bio pravcu dejstva? Ko je komandovao sa tim jurišnim odredom nadalje do osvajanja, do pada Vukovara? A šta je za to vreme bilo sa četama koje su činile Prvi motorizovani bataljon?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Znači, od 10. novembra, usledio je period pregrupisavanja jedinica u zoni, tako da je 12. novembra, iz prepostavljene komande došlo usmeno naređenje da će Prvi motorizovani bataljon, obzirom na velike gubitke u ljudstvu, obzirom na to da je jedini do tada izvršio dobijeni zadatak, preći na neki način u stanje odmora. To znači tačka 5, da se obezbedi dostignuta linija, da se u toj zoni pregledaju zaostali objekti, da se pronađu minska polja, da se uspostavi potpuni red i mir u oslobođenom delu grada. A nakon naredbe od 14. novembra, Prvi jurišni odred bez ovog bataljona, dobio je zadatak da nastavi dejstva na novom pravcu. Taj

pravac je bio Milovo brdo – Vodotoranj. Pomenuti sastav je i dalje vodio i sa njim komandovao major Borivoje Tešić.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi bili na Milovom brdu 10. jedanaestog 1991. godine?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da. Sećam se da je devetog, u jednoj telefonskoj vezi, meni se... mene je pozvao, mada vrlo retko, naš komandant brigade pukovnik Mrkšić. Znajući da je to izuzetno važan objekat za slobodu grada, saopštio mi je nadanje, ili rečenicu, ili pitanje: "Slavko, možemo li danas izaći na Milovo brdo?" To je bilo 9. novembra. Mi to nismo mogli. I rekao sam mu: "Druže pukovniče, moći ćemo 10." I na našu veliku radost, mi smo uspeli da izađemo 10. Normalno je, kad je taj zadatak završen, da se na tom objektu nađu svi koji su na neki način doprineli da se taj deo grada oslobodi. Bio sam i ja lično prisutan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. 10. jedanaestog da li je vama poznato, kakvo je zaduženje tada imala Treća četa kojom je komandovao Radić?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Do 10. novembra, kapetan Radić sa svojom četom je imao najteži zadatak.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ali ja sam vas pitao...

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Kad bi...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE:... tog dana...

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Kad bih...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinite, molim vas...

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da pokažem samo koliki je pravac...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Može...

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR:... koliku teritoriju je ta četa prošla.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste mogli da pokažete to na jednoj drugoj karti?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Može, može. Bilo koja karta. Ja mogu i grafički...

ADVOKAT BOROVIĆ: Dakle, molim dokaz broj 156 na ekran, pošto vidim da svedok insistira da pokaže. Samo malo centar uveličajte. Može još malo. Samo trenutak. Sada bih zamolio da mu date ovu olovku.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ovo je karta Vukovara. Pogledajte ovu kartu i nacrtajte ono što ste želeli sami sada po svojoj sopstvenoj želji da pokažete Pretresnom veću, koji je to put koji je prešla Treća četa do Milovog brda?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: ... (svetok obeležava) ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Predlažem da se ovo uvede u dokaz, ako smatra časni Sud da je to potrebno?

SUDIJA PARKER: Uvrštava se u spis.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet broj 790.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Rekli ste da je Treća četa i Miroslav Radić, da su prešli najteži put. Kada je izvršen zadatak, kada se izbilo na Milovo brdo, da li ste vi imali neke predloge nekome ko je podneo najteži put? Da li ste nešto predlagali Radiću, da li se to realizovalo? Budite ljubazni, recite časnom Sudu?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Znajući za ovo što sam malopre nacrtao, gde je imenovani uistinu podneo najteži napor od svih starešina koji su u toj zoni bili u tom periodu, na redovnom referisanju 10. uveče, oko 20.00 časova, predložio sam majoru Tešiću da se kapetan Radić nagradi za sve što je do tada uradio, a da ta nagrada bude njegov odlazak posle više od 40 dana, da obide svoju porodicu. To bi se kod nas zvalo nagradno odsustvo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li vam je poznato, da li je Radić i oputovao za Beograd na to, kako vi kažete, nagradno odsustvo?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da. Komandant je prihvatio predlog, i narednih dana je uputio kapetana Radića, da kao prvi starešina iz tog ratnog vihora, ode i vidi Beograd i svoju porodicu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Čuli smo izjavu upravo kapetana Radića da od Milovog brda pa do 19. jedanaestog, kada je dobio zadatak obezbeđenja bolnice, on sa svojom Trećom četom nije imao nijedan zadatak. Kakav je vaš komentar?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Obzirom na maloprešnje objašnjenje da sam ga predlagao za nagrade, sasvim logično je bilo da taj deo jedinice koji je najviše podneo napora, u narednom periodu odmara.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači da je čuvaо dostignutu liniju...

SUDIJA PARKER: Samo trenutak, gospodine Boroviću. Izvolite, gospodine Lunny.

TUŽILAC LUNNY: Hvala vam, časni Sude. Ja sam možda kasno ustao, ali imam prigovor. Čini mi se da moj uvaženi kolega postavlja sugestivna pitanja u vezi sa vrlo važnom stvari i traži od svedoka da komentariše nešto što je rekao kapetan Radić, što mislim da nije u redu.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Gospodine Boroviću, vi razumete u čemu je stvar?

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa tek sada, verujte mi. Znači opet, evo drugi put nemamerno. Pitaću drugačije, ako već sad nije kasno, pošto razumem stvar kada vi kažete.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na kojim je zadacima bila Treća motorizovana četa od 10. novembra, pa nadalje?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Treća motorizovana četa, kao što to стоји u dokazu 430, imala je zadatke: obezbediti dostignutu liniju, uspostaviti punu kontrolu oslobođenog prostora i sadejstvovati snagama koje produžavaju napad. To znači da

Treća četa nije mogla nikako imati nikakav borbeni zadatak, izuzev obezbeđenja dostignute linije, i čuvanja dostignutog uspeha.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je to tako bilo sve do oslobođanja Vukovara?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da. Od 10. novembra do faktičke predaje...

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lunny.

TUŽILAC LUNNY: Izvinite ponovo, časni Sude. Izvinjavam se zbog prekida, ali možda nisam uspeo da pronađem taj deo u dokaznom predmetu broj 430 na koji se poziva svedok. Njemu je postavljeno pitanje u vezi Treće motorizovane čete, čete kapetana Radića, i u vezi toga - šta su oni radili u tom razdoblju, i on je na to odgovorio iz dokaznog predmeta 430. Ja gledam engleski prevod tog dokaznog predmeta 430 i ne vidim da se tu pominje Treća motorizovana četa, i to me brine.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, možda biste mogli da pitate svedoka da li ove informacije navodi iz dokaznog predmeta ili na osnovu svojih ličnih saznanja?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Odgovoriću...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, izvolite.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Praksa je, kada viši nivo komandovanja, kao što je to motorizovani bataljon, dobije zadatak koji sam ja malopre pročitao, praksa je da se uvek niži nivoi komandovanja u onom najvažnijem delu taj... ta... to naređenje se identično prenosi potčinjenim. Tačno je da ja govorim da zadatak Treće čete koja je deo motorizovanog bataljona. I taj zadatak govorim na osnovu naredbe i zapovesti koje smo napisali mi. Znači, major Tešić je napisao svoj zadatak potčinjenim četama šta će da rade na osnovu ovog naređenja od prepostavljenе komande.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Konkretno, Treća četa, ovo ste pročitali, bila je na ovim zadacima, do pada Vukovara 18. jedanaestog, da li je imala još neki drugi zadatak ili ne?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Do 18. jedanaestog, ceo bataljon, a ne samo četa, ceo bataljon je ostao na Milovom brdu, raspoređen po četama. Iz te... tog rejona više jedinice naše nisu koraka pomerene.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. U tom trenutku, ko komanduje i pod čijom su kontrolom jedinice TO Petrova gora i odred Leva Supoderica, u tom periodu?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Od 14. novembra, po pomenutoj naredbi i dokazu 430, Prvim jurišnim odredom i dalje komanduje major Borivoje Tešić.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Da li biste bili ljubazni da na ekran sada stavite dokaz 431. To je naredba Operativne grupe Jug od 16. novembra 1991. godine. Ovo pod "Zadaci jedinicama" tačka 1.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, je l' ste na.. je l' vidite to na ekranu?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Na ekranu nije uveličano, ali imam ispred sebe materijal. Pa ako može da se uveća ovaj...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Evo može.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: U redu je. Sad vidim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U ovoj tačci 1, pošto takođe ima više ovde redova, šta piše u prva dva reda, pošto je to interesantno za ovu temu?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: "Prvi motorizovani bataljon u skladu sa zadatkom od 14. jedanaestog 1991. godine, uz podršku dela snaga oklopnog bataljona Gardijske brigade...."

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Vidimo pravce i tako dalje. To će posle objasniti. Šta znači "U skladu sa zadatkom od 14. novembra 1991. godine"?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Po mom saznanju, to znači sadejstvovati snagama na pravcima i biti u gotovosti za neko novo naređenje ili neki novi zadatak.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ko tada, nakon 16. jedanaestog, komanduje odredom Petrova gora i odredom Leva Supoderica?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Odredima su stalno komandovali njihovi komandanti. Znači, odredom Petrova gora komandovao je neprekidno Jakšić, a odredom Leva Supoderica Lančužanin Milan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Međutim, u sklopu Jurišnog odreda 1, nakon ovoga što ste pročitali, da li i dalje njima komanduje Borivoje Tešić?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Tačno, njima i dalje, njihovim aktivnostima, i rukovodi dalje, po naredbi, major Tešić.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nakon pada Vukovara 18. novembra, da li su ti prvi borbeni sastavi... privremeni, pardon - JOD 1, jurišne grupe - prestale da postoje?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: 18. novembra, nakon prestanka borbenih dejstava, svi privremeni sastavi su se rasformirali. Nije bilo potrebe da više uopšte funkcionišu i ja se sećam da je 18. major Borivoje Tešić na večernjem referisanju i rekao da je on se... da se on vraća u svoj bataljon i više ne ide nigde, nego je non-stop s nama.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Možete li nam reći šta znače... znate o tome kakve je zadatke nakon pada Vukovara, da li vam je poznato, imala Treća motorizovana četa kojom je komandovao kapetan Miroslav Radić?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: 18. uveče...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Posebno nakon...

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR:... nakon predaje paravojnih snaga, sve jedinice su u zoni dobine zadatak da povećaju budnost, jer je postojala mogućnost da će neki od pripadnika pobunjeničkih snaga pokušati probobe, ili diverzije, ili neke druge aktivnosti. Drugo, da se vojnički sastavi organizuju, prebroje, da se vidi gde su

ljudi, i da se što pre svaka ta zasebna mirnodopska celina organizuje da može da živi i radi. Posle 18. tačno je da je jedan deo naše jedinice dobio, da kažem, vanredni zadatak, naređenje od strane majora Tešića, pa između ostalog, i Treća motorizovana četa i njihov komandir, kapetan Radić, dobili su zadatak da 19. ujutru produže pokret preko reke Vuke, preko prvog mosta, uđu u rejon bolnice, blokiraju bolnicu, ne dozvolivši da niko - ni iz bolnice, a ni sa strane - ne može neovlašćeno ulaziti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da je komandant Prvog motorizovanog bataljona izdao naređenje Radiću da sa svojom četom obezbedi bolnicu spolja, i da je to zadatak koji je izdao samo toj četi?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja se tog naređenja ujutru i sećam. Praksa je bila da mi u komandi ujutru oko pola sedam zajedno doručujemo: moj komandant, ja, stariji vodnik Bojić i još ko je tu s nama bio. Sećam se da je 19. ujutru on dobio naređenje od pretpostavljene komande da lično, sa oklopnim transporterom, ode u samu bolnicu, uspostavi kontakt sa doktorkom Vesnom Bosanac i da je bezbedno doveze u komandu pretpostavljenu na razgovore u vezi stanja u bolnici, pomoći ljudima, evakuaciji i svega što je dalje usledilo. A Tešić je to naređenje kapetanu Radiću saopštio sredstvima veze. Mi smo imali tada motorole, i sećam se da je Radiću naredio da ode u bolnicu i blokira, kao što sam malopre rekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Mogu li još nešto dodati, zašto je Radiću taj zadatak dat?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvolite?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ako pogledate šemu grada... Je l' bi mogli otvoriti ponovo onu malopre šemu grada?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koju?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Zadnji crtež što je bio. Plan grada.

ADVOKAT BULATOVIĆ: 156. Časni Sude, ako možemo na ekran dokaz 156? I molim odmah da se uveličava za jedno tri pozicije i da se pokaže sami centar. Hvala.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da li bih mogao samo da povučem dve linije, da objasim zašto je to Radić dobio.

ADVOKAT BOROVIĆ: Zamolio bih ako može da mu se da olovka, i da na ovoj karti pokaže razlog zašto je Radić dobio zadatak da obezbedi bolnicu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ovo je bolnica. Ovo je pravac dejstva Radićeve čete do Vuke, a ovo je naknadni zadatak što je dobio. Sasvim logično, komandantski ispravno, da na tom pravcu angažuje upravo onu četu koja je na tom pravcu dejstva. Sasvim logično da je komandant naredio Bojkovskom sa Prvom četom da ide u sam centar; i sasvim logično da je naredio kapetanu Zirojeviću da ide na hotel "Dunav".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste tu pravac Radićev označili brojem 1, Zirojevićev pravac brojem 2, Bojkovski pravac broj 3?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: ... (*svedok obeležava*) ...

ADVOKAT BOROVIĆ: I molim časni Sud da se ovo uvede u dokaz.

SUDIJA PARKER: Uvrštava se u spis.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet broj 791.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, hvala, da li ste vi 19. jedanaestog bili u području bolnice?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da, bio sam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da malo bliže opišete Sudu ko je bio tamo u bolnici? Da li je obezbeđivala bolnicu četa kapetana Radića, i sve ono što ste vi tog dana registrovali?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da je major Tešić dobio specifičan zadatak da uspostavi kontakt sa doktorkom Vesnom Bosanac i da je transportuje

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, ako mogu da prekinem?

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lunny?

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude. Svedoku je postavljeno pitanje da li je bio u bolnici 19. novembra. A on je rekao "Da". Ali to uopšte nije bilo obelodanjeno Tužilaštvu, ni u rezimeu po Pravilu 65ter, koji je došao u dva dela. Postojao je raniji rezime iz sredine jula, a mislim da će časni Sud da se seti većeg broja podnesaka koje je Tužilaštvo podnело tražeći detalje. Ti detalji su dati 31. jula. Tužilaštvo je tada dobilo beleške sa pripreme svedoka i to kasno sinoć po završetku radnog vremena. I ni u jednom od ta tri dokumenta nigde se ne spominje da je ovaj svedok bio u bolnici. I na toj osnovi ja bih uložio prigovor na ovaj pravac ispitivanja.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Lunny. Možda je vaš predlog dobro zasnovan, međutim ovi dokazi su relevantni i mi ćemo ih saslušati. A ako vam to ne odgovara, onda možete u unakrsnom ispitivanju time da se pozabavite.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Nastavite gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude. Inače, kolega je bio u pravu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ali pošto je relevantno, onda gospodine Stijakoviću - recite?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da, ja sam 19. novembra u pre... prepodnevnim časovima lično, u društvu sa starijim vodnikom Bojićem, otišao do bolnice. Osnovni razlog mog odlaska do bolnice je bilo saznanje da se u bolnici nalazi vodnik Jović, koji je prvih dana borbenih dejstava nestao. A mene je to interesovalo,

zato što je njegov prepostavljeni, potpukovnik Lešanović, često upućivao kritike kako tog mladog vodnika nismo sačuvali. Drugi razlog mog odlaska u bolnicu je bilo saznanje da tamo ide van zone - četa kapetana Radića. Osetio sam potrebu, obzirom na zadatok majora Tešića, da se nađem tamo i pomognem u zadatku koji je imao kapetan Radić, i ostali koji su se tu našli.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je vama poznato, je li izvršen zadatak od strane kapetana Radića koji je dobio od Tešića?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja kad sam došao, mislim da je to bilo između 11 i 12 pre podne, bolnica je bila mirna. Ispred bolnice je bila jedna grupa vojnika u belim mantima doktora. Vojnici su bili oko ograde bolnice, u zaklonima...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I da li je izvršen zadatak tada?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: ... i tu je četa kapetana Radića izvršila zadatak. Znači, niko nije ulazio, nikakva gužva, nikakva lica nisu tu više postojala, da bi neposredno odmah posle mog fizičkog dolaska peške, stigao i major Tešić sa transporterom. Pošto sam ga tu video, ja sam sa Bojićem, okrenuo se i otišao, ovaj, na komandno mesto, znajući da će on dalje da komanduje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato, ko je smenio na obezbeđenju bolnice četu kapetana Radića?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam u odlasku od bolnice prema prvom mostu, sreća mog poznanika Simić Milivoja, kapetana, koji je užurbano vodio jednu grupu njegovih vojnika, policajaca. Kasnije sam saznao da je on smenio, odnosno zamenio Radićevu jedinicu, i tad u toku popodneva postavio potpuno obezbeđenje bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Časni Sude, rekao je svedok da je u transporteru došao Tešić, a to "u transporteru" nije ušlo u transkript, a možda će biti od značaja kasnije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje. Da li ste 19. uveče imali redovno referisanje na komandnom mestu... i 20.?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da. U tim uslovima komandant je insistirao na što češćim okupljanjima, preseku situacije, što verodostojnjim izveštajima potčinjenih šta se radi. Pa logično, i 19. smo se oko 20.00 or... ovaj... okupili u komandi i odradili redovno referisanje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste gospodine Stijakoviću malo... malopre rekli da ste imali zadatak kod Tešića da se nakon završenih borbenih dejstava, to jeste da su sve potčinjene jedinice imale svoje zadatke da sakupljaju opremu. Da li ste vi bili lično 20. jedanaestog zaduženi da kontrolišete izvršenje te obaveze, ili neko drugi?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Major Tešić je tih dana bio prezauzet lice. I u takvom... u takvom stanju znao je neke od zadatka da naredi da ja završim umesto njega, pa je tako 20.... rekli ste 20.?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 20.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Pa je tako 20. ujutro mi saopštio da će u hotelu "Dunav" biti organizovana konferencija za štampu. A obzirom da sam ja

zamenjivao odsutnog, ili... da kažem, nepostojećeg pomoćnika za moral, kapetana Simanića, logično je da sam otisao ja u hotel "Dunav" da proverim, jer tog dana je to bio težišni zadatak, pored ovih redovnih zadataka.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste toga dana 20. jedanaestog 1991. godine posetili sve komandire četa, u sklopu obavezu koje ste imali kao zamenik komandanta Prvog motorizovanog bataljona?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Praksa je bila da se obide cela zona. Tu je ujedno bila i kontrola potčinjenih jedinica. Tako da sam ja sve reone četa, uključujući i hotel "Dunav" 20. - u toku dana posetio i obišao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A koga ste zatekli u hotelu "Dunav" tog dana?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Tog dana u hotelu "Dunav" sam na recepciji hotela kada sam došao, zatekao kapetana Zirojevića i kapetana Radića zajedno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Toga dana, gde ste videli Bojkovskog, pošto je on bio takođe deo zadatka da obide...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lunny?

TUŽILAC LUNNY: Izvinjavam se časni Sude što ponovo prekidam, ali čini mi se da je to negde na granici sa alibijem za 20. novembar i mestu gde se nalazio kapetan Radić. Postoji veliki broj svedoka Tužilaštva koji su kapetana Radića viđali na različitim mestima 20. novembra a ja ne želim da ulazimo u detalje pred svedokom. Ponavljam, ovo je pitanje o kojem Tužilaštvo uopšte nije bilo obavešteno ni u beleškama za pripremu svedoka, ni u rezimeima po Pravilu 65ter. I čini mi se da je tu dotaknuta jedna vrlo važna materija, i da to opet stavlja Tužilaštvo u donekle nepovoljan položaj.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude...

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, da li prihvivate da ni u jednom trenutku nije dato bilo kakvo obaveštenje o 20. novembru, kada je vaš klijent bio u hotelu "Dunav"?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, u sažetku, tačka broj 4, upravo sam upozorio Tužilaštvo da će pitati na dan 20. jedanaestog da li je lično posetio sva tri komandira četa, i u okviru tog sažetka, pipremio sam i ovo pitanje koje potpuno ulazi u sažetak. To što je sre... dobro, sad da ne... ne tumačim šta je rekao svedok. Znači, u okviru je sažetka.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, vaš klijent je davao iskaz, a da ovo nije spomenuo, koliko se sećam? Nije bilo priliike da se vaš klijent po tom pitanju unakrsno ispita. Zbog toga vi ne biste trebali dalje da nastavite sa ovom temom - o njegovom prisustvu u hotelu "Dunav".

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude... Dobro, ja će postupiti časni Sude, iako je Radić se izjasnio da je bio u hotelu "Dunav". Ali, sasvim je svejedno. Mogu i da ne postavim ovo pitanje.

SUDIJA PARKER: Ako je to tačno, gospodine Boroviću, onda sam ja pogrešio. Ali to nije nešto čega ja mogu u ovom trenutku da se setim.

ADVOKAT BOROVIĆ: Evo, ja prelazim na sledeća pitanja, pa kad moji saradnici nađu tačno red, a ne bih voleo da se... da dokazujem kako ste vi pogrešili. Tako da idemo dalje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje.

SUDIJA PARKER: Život mi je lakši ako nisam. Ali ako sam pogrešio, ja će sasvim rado to da priznam. Nastavite gospodine Boroviću, na trenutak.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Lunny.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Ima ipak. Evo, juče je na 12.657, red 16. ali... Juče, strana 2 i strana 3. Ali dobro. Rekao sam da prelazim na sledeće pitanje. Nemojte se mučiti.

SUDIJA PARKER: Prema engleskom prevodu to se ne vidi: "Oni su došli do reke, i krenuli napred prema hotelu ali ne kažem da sam došao do hotela". To su reči koje mi imamo.

ADVOKAT BOROVIĆ: Takođe onda strana 3, prvi red juče ima: "Ja i Hadžić smo otišli u centar i zaustavili se u hotelu "Dunav" i tako dalje.

SUDIJA PARKER: Naš je problem što su naše stranice obeležene drugačije od vaših. Mi sada pokušavamo da nađemo tu rečenicu.

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude...

ADVOKAT BOROVIĆ: Da, 12.657, red 16. Jedan od primera.

SUDIJA PARKER: Da, nalazi se tu gospodine Boroviću. Hvala vam.

TUŽILAC LUNNY: Samo bih zamolio da razjasnim, časni Sude. Nije se odnosilo na prisustvo u bolnici. To je potvrda od jednog drugog svedoka koju mi sada imamo, a o kojoj Tužilaštvo nije bilo informisano. Kapetan Radić jeste juče rekao da je bio u bolnici.

SUDIJA PARKER: Nas je ovaj hotel zbulio.

TUŽILAC LUNNY: Da.

SUDIJA PARKER: Ne bolnica.

TUŽILAC LUNNY: Izvinite, hotel.

SUDIJA PARKER: Da.

TUŽILAC LUNNY: Ali ovo je sada opet na granici po pitanju alibija u odnosu na ono kako je kapetan Radić govorio o svom kretanju. Činjenica da je sada hotel...

SUDIJA PARKER: To je još jedno pitanje kojim se možemo pozabaviti ako je potrebno, prekidom rada. Ali to nije pitanje alibija, jer tog dana nije počinjeno nikakvo krivično delo. To je samo pitanje detalja o kretanju tokom dana.

TUŽILAC LUNNY: Da, časni Sude. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala. Pa, na kraju ste pobedili, gospodine Boroviću. Nastavite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Časni Sude, pošto je svedok već odgovorio, prelazim na sledeće pitanje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste 20. uveče imali referisanje?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko je bio prisutan i da li ste dobili neki zadatak?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: 20. je bio normalan sastav svih potčinjenih. Na početku referisanja je bio i komandant, major Tešić. Međutim, on je znao da će sutradan da putuje za Beograd na prijem kod Saveznog sekretara za narodnu odbranu. Saopštio mi je da ja vodim do kraja referisanje, da uzmem izveštaje potčinjenih jedinica, i naredio mi je da sutradan 21. - obavezno postrojim sve jedinice... sve potčinjene jedinice. Jer tog 20. i on je imao zaključak da su se malo i vojnici i svi tu malo počeli ponašati slobodnije. Pa je on kao jedan... ovako disciplinovan i primeran starešina, odmah tog dana sugerisao potrebu da se jedinice us... ustroje, postroje i da to postane vojska kakva smo bili.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Nakon tog referisanja na kome su bili prisutni komandiri četa, gde ste vi otišli?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio nep... neprekidno na komandnom mestu. Ja lično sam ostao na komandnom mestu 20.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. 21. jedanaestog, da li ste izvršili zadatak koji ste dobili od Borivoja Tešića? I ako ste taj zadatak izvršili, da li biste bili ljubazni da nam kažete kako... i na koji način?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: 21. - to sam uveče zakazao, obzirom da je najbliže mesto postrojavaja Nova ulica od komandnog mesta bataljona, to je najbliža tačka. Znači, naredio sam da prva četa koja će imati smotru bude Treća četa, to je Radićeva četa. U 9.00 sati da bude sledeća četa koja je nešto dalje od nje, Zirojevićeva, u 10.00 sati da bude Bojkovićeva, koja je opet dalje tamo prema Pionirskom naselju. U 11.00 da bude kapetana Kopčića protivoklopna....

ADVOKAT BOROVIĆ: Izvinjavam se, pošto nije dobro ušlo u zapisnik.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da ponovim?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da ponovite kako ste izvršili taj zadatak? U zapisniku vidim da nije dobro, ali neću reći šta nije dobro. Dakle, kako?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ponavljam. Obzirom da je...

prevodioci: Molim vas da govorite sporije ako želite kompletan transkript. Hvala.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: ...Obzirom da je mesto boravka i postrojavanja Treće motorizovane čete u Novoj ulici najbliže komandi bataljona, prvu smotru zakazao sam Trećoj četi u 08.00 časova.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li možete da se setite, gde ste izvršili smotru Treće čete?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Treća četa...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Treća četa je bila postrojena na desnoj strani Nove ulice. Sećam se, jer je između puta i pešačke staze postojao kanal. Četa je bila postrojena na pešačku stazu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li znate gde je u to vreme stanovao kapetan Radić?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja koliko znam, kapetan Radić je uglavnom u Novoj ulici imao negde kuću boravišta, i tu se uglavnom nalazio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ta smotra Treće čete - da li je to bila u blizini te kuće gde je stanovao kapetan Radić?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja mislim da je tu bila i blizu ta kuća gde je on stanovao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Stijakoviću, pa kako je vaš bio rezultat te smotre? Da li su bili svi vojnici prisutni? Da li je bio prisutan kapetan Radić?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da, kapetan Radić je predao meni raport. I to je bilo prvo postrojavanje posle mnogo dana. Lično sam bio zaprepašćen prisustvom vojnika - koliko ih je malo bilo. Od nekog stroja od 150 ljudi, tada je u stroju bilo 30, 40, maksimalno do 50 ljudi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste znali gde su ostali ljudi iz stroja?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da, meni je to komandir čete obrazložio, da je najveći deo ljudi ranjavan, poginuo, oboleo i transportovan već za Beograd. A ja se te... te smotre, ako dozvolite...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvolite...

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR:... sećam po jednom drugom detalju koji je mene lično dirnuo. Na čelu stroja u toj četi bio je vojnik Ljevar Zlatko...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvolite?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: To je vojnik iz mog sela. Moje selo se zovu Motike, pored Banja Luke. Njegova dva rođena brata su sa mnom išli u osnovnu školu. I on je bio Hrvat. Evo, i sad sam uzbuđen nekim saznanjima iz ranije prošlosti. Naime, 7. februara 1942. godine to moje selo koje je imalo 60 posto Srba i 40 posto Hrvata, doživelo je neopisanu katastrofu. 3.216 srpskih duša je zaklano u jednom danu. Moja baba preživela i moj otac preživeo zato što su vodići bili Hrvati, a taj deda od Ljevar Zlatka - radio sa mojim pradedom, i nije htio pokazati tu kuću gde su moji Stijakovići preživeli. Izuzetno sam se obradovao kada sam video Zlatka živog. Oprostite na... uzbuđenju.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Stijakoviću. Je l' možemo da nastavimo?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da, možemo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li možete Sudu da opišete kakva je bila klima komandovanja u Prvom motorizovanom bataljonu, a kakva je bila kod kapetana u Trećoj četi, Miroslava Radića?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Pa klima u jednoj jedinici ne nastaje preko noći. To je proces. I ova jedinica o kojoj govorim, bataljon kojim je komandovao major Tešić, je imala izvanredan starešinski sastav. Kako je umeo reći naš komandant Mrkšić: "Jedan do drugoga, k'o jabuke." I u tom kvalitetu nije teško bilo napraviti dobar sistem subordinacije. Mi smo se znali dobro, uzajamno poštivali. I iz tog uzajamnog poštovanja uvek je na površinu izbjigala maksimalna disciplina. Prema tome, kada je reč o komandovanju i subordinaciji u bataljonu, on je bio neprekidan od Beograda, Vukovara i opet nazad posle u miru. Ništa se tu bitnije nije menjalo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li možete časnom Sudu da opišete postupak vođenja dnevnika, za koji ste vi bili zaduženi? Zatim, kada i kako je arhiviran, kao što ste vi rekli?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ratni dnevnik je dokument koji se vodi u ratu. I naša jedinica je imala takav dokument, koji sam ja lično vodio. U tom dnevniku, po našim uputstvima, vođene su: aktivnosti, naredjenja, izveštaji i svi podaci bitni za dan, ili bitni za izvršenje dobijenog zadatka. Nakon završetka borbenih dejstava i povratka iz Vukovara u Beograd, svi dokumenti koji su postojali u toku borbenih dejstava, arhivirani su i predati u pretpostavljenu komandu, na čuvanje ili već postupanje po zakonu. Međutim, ja sam ispoljio malo nediscipline, pa sam, obzirom na sadržaj tog zvaničnog ratnog dnevnika, uz prisustvo mog kurira, vojnika Dobraša, izdiktirao mu određene aktivnosti iz tog dnevnika, koje sam htio iskoristiti za neku vrstu mog naučnog rada. Imao sam nameru, kada se za to steknu uslovi, da dokazujem, da je onaj deo vojnički - sukoba dve zaraćene strane, u kojem sam ja bio na pobedničkoj strani - koristan za neku vrstu vojne nauke. I tako je taj prepis ratnog dnevnika, koliko ja znam, za sada jedini ostao od dokumenata, koji evo i ovde koristimo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li nam možete reći kada ste Odbrani predali primerak te beleške o dnevniku?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam vama to predao negde letos.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li znate gde je onaj prvi primerak koji je fotokopiran nakon toga? Kome ste njega predali?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Moj taj prepis, original, koji je pisan hemijskom olovkom, plavom hemijskom olovkom, pisao ga je vojnik. To nije moj rukopis. Vojnik Dobraš. Ja sam njega čuvao zajedno sa mojim ostalim poverljivim dokumentima, pohvalama, odlikovanjima i tako, bitnim nekim vojničkim stvarima, u mojoj kasarni, u kaseti. Nakon 2000. godine, na mesto pomoćnika za Odbranu, ministra za Odbranu, došao je moj poznanik general Ristić. I on je pored vas, jedino lice koje je moglo da vidi sadržaj tog prepisa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Pitanje: kada ste saznali za događaje na "Ovčari" i da li ste saznali?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam za... za događaje na "Ovčari" saznao 1995. godine, kada su u sredstvima informisana saopšteni podaci o sumnjičavosti, ili optužbi nekog broja kolega mojih koji su sa mnom tamo bili. Između ostalih, i kapetana Radića. A to sam saznao za vreme mog jednog boravka u Banja Luci...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. U redu. Znači, u vreme kada ste boravili u Vukovaru, vi niste saznali za zločin na "Ovčari"?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Još jedno pitanje, iako nemam puno ali moraćemo da prekinemo, nažalost, sad će pauza, ali će postaviti još jedno pitanje. I sutra časni Sude ostaje mi veoma malo, mali broj pitanja. Tako da to najavljujem kolegama da budu pripravnici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste dali intervju ovom Tužilaštvo povodom svog svedočenja?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko je trajao taj intervju?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Pa mi smo imali oko sat i po vremena za razgovor.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Da li su tom intervjuu bili prisutni branioci bilo kog okrivljenog?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I još jedno pitanje, vezano za istu temu. Da li ste bilo šta tamo rekli drugačije nego danas što sam vas ja ovde pitao... o ovim pitanjima o kojim sam vas ja do sada pitao?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja koliko znam, gospoda iz Tužilaštva su snimili moj razgovor, pa se to može vrlo lako uporediti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A šta vi kažete?

SVEDOK STIJA KOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam sigurno govorio i onda i sada ovako. A i vama sam rekao, kad ste sa mnom otpočeli razgovor da će biti svedok Odbrane, i vama sam rekao da meni pred ovim časnim Sudom uopšte nije važno ko me zove, ni vi, ni možda neka druga strana. Ja ovde govorim istinu, i samo istinu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala, gospodine Stijakoviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, mislim da je vreme da napravimo celodnevnu pauzu?

SUDIJA PARKER: Da, moramo. Nastavićemo sa radom sutra u 9.30 časova. Hvala vam.

Fond za humanitarno pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamčenje